

PROGNOZA

ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu
pomiędzy ulicami: Jeziorną, Gorzowską i brzegiem Jeziora
Barlineckiego – tzw. „Starego Tartaku”**

Opracowanie:

dr Grzegorz Synowiec

Wrocław, 2017

SPIS TREŚCI:

I.	PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY	4
II.	ZAKRES MERYTORYCZNY ORAZ METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU PROGNOZY	4
III.	ANALIZA I OCENA STANU ZASOBÓW ŚRODOWISKA.....	6
1.	Położenie administracyjne i geograficzne.....	6
2.	Budowa geologiczna	6
3.	Warunki klimatyczne	8
4.	Wody powierzchniowe i podziemne	10
5.	Gleby	14
6.	Szata roślinna i świat zwierzęcy.....	15
7.	Chronione elementy środowiska przyrodniczego	17
8.	Powietrze atmosferyczne.....	23
9.	Klimat akustyczny.....	26
10.	Stan czystości wód powierzchniowych.....	28
11.	Stan czystości wód podziemnych.....	28
12.	Promieniowanie elektromagnetyczne	29
IV.	EKOLOGICZNE UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU GMINY	30
V.	ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU	32
1.	Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	32
2.	Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko.....	39
3.	Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu	44
4.	Stan środowiska na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania ustaleń dokumentu	48
5.	Oddziaływanie na obszary chronione	48
VI.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH.....	50
VII.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	50
VIII.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU	52
IX.	PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	54
1.	Przyjęte założenia.....	54
2.	Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze.....	54
3.	Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania.....	56
4.	Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu.....	56

5.	Oddziaływanie transgraniczne	57
X.	STRESZCZENIE	57

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opracowany został w efekcie podjęcia uchwały nr XI/190/2015 Rady Miejskiej w Barlinku z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu pomiędzy ulicami: Jeziorną, Gorzowską i brzegiem Jeziora Barlineckiego – tzw. „Starego Tartaku”.

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu stanowią:

- ⇒ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405);
- ⇒ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, (Dz. U. z 2017 r., poz. 519);
- ⇒ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073).

Opracowanie *Prognoza oddziaływania na środowisko* miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń MPZP w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i powinna stanowić integralną część opracowania zmiany MPZP oraz podawać rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

II. ZAKRES MERYTORYCZNY ORAZ METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU PROGNOZY

Obowiązek sporządzenia Prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46 - 53). Zgodnie z nim prognoza:

- określa, analizuje i ocenia istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz,

klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

- przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania teren. Podjęto również próbę oceny stanu i funkcjonowania środowiska, jego walorów i zasobów, określonych w opracowaniu ekofizjograficznym.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze i zabytki zainwestowania przewidzianego projektem planu miejscowego oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- częstotliwości oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne),
- zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest mapa w skali planu (1:1000).

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405)*, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

III. ANALIZA I OCENA STANU ZASOBÓW ŚRODOWISKA

1. *Położenie administracyjne i geograficzne*

Obszar planu położony jest w południowo-zachodniej części miasta Barlinka. Obszar planu to jednostka urbanistyczna, określona w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Barlinek, o nazwie „Stary Tartak”, która bezpośrednio przylega od strony południowej i wschodniej oraz północno-wschodniej do północno-zachodniej strefy brzegowej Jeziora Barlineckiego. Strefa brzegowa jeziora stanowi jego granicę wschodnią i południową, granicę zachodnią i północno-zachodnią stanowią ulice: Gorzowska i Jeziorna.

Obszar planu wynosi ok. 38,02 ha. Północna i zachodnia część opracowania są w znacznym stopniu zainwestowane. W obrębie tych części zlokalizowane są m.in. szkoły, park, cmentarz, a u podnóża Górki Żydowskiej – Fabryka Krzesel (były Zakład Drzewny). Wzdłuż ulicy Gorzowskiej występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna z ogrodami przydomowymi i pojedynczymi obiektami i lokalami usługowymi. Od strony jeziora strefa brzegowa jest zadrzewiona, wzdłuż której wiedzie przyjeziorna ścieżka gruntowa.

2. *Budowa geologiczna*

Podłoże obszaru planu zbudowane jest z osadów piaszczystych: piasków drobnych i średnich genezy wodnolodowcowej. W pasie szerokości: od około 10 m do około 130 m, przylegającym bezpośrednio do brzegu Jeziora Barlineckiego, podłoże w stropowej części zbudowane jest z niewielkiej miąższości warstwy osadów organicznych: torfów i namulów. Piaski drobne budujące podłoże są barwy żółtej lub jasno szarej, z reguły są równo ziarniste. Tylko lokalnie osady piaszczyste podścielone są gliną. Torfy budujące podłoże w pasie przybrzeżnym, to torfy niskie, czarne, mokre, miękkoplastyczne, dobrze rozłożone. Miąższość ich wynosi od około 1 m do 3,3 m. Lokalnie torfy przewarstwiane są piaskiem średnim.

Rzeźba terenu

Barlinek, w tym obszar planu w podziale fizycznogeograficznym (J. Kondracki 1998) położone jest w południowo-wschodniej części mezoregionu Pojezierza Myśliborskiego, należącego do makroregionu Pojezierza Zachodnio-pomorskiego, stanowiącego fragment Pojezierza Południowobałtyckiego.

Mezoregion Pojezierza Myśliborskiego obejmuje ciąg moren czołowych fazy pomorskiej z krajobrazem pagórkowatym, pojeziernym. Pojezierze Myśliborskie rozciąga się na obszarze ok. 1813 km² pomiędzy doliną Odry a doliną górnej Płoni. Wały morenowe w stosunku do znajdującej się na południe sandrowej Równiny Gorzowskiej osiągają wysokości względne 20-40 m i tylko w niewielu miejscach przekraczają 100 m n.p.m.

Rzeźba terenu i podłoże obszaru planu związane są z akumulacyjną działalnością lądolodu oraz erozyjną działalnością wód roztopowych w plejstocenie. Obszar planu leży bezpośrednio na zapleczu moren czołowych stadiału pomorskiego. W części wschodniej obszar rozcięty jest przez rynnę jeziorną wypełnioną przez Jezioro Barlineckie oraz mniejszą rynną (dalej leżącą na wschodzie), która obejmuje źródłiskowe partie doliny rzeki Płoni. Do głównych form morfologicznych obszaru planu należą: wysoczyzna morenowa, płaska i niskofalista na zachodzie oraz rynną Jeziora Barlineckiego w części wschodniej.

Wysoczyzna morenowa płaska i niskofalista jest moreną denną wykształconą w wyniku oddziaływania spągowych partii lądolodu. Wysoczyzna ta położona znacznie wyżej w stosunku do rynny jeziornej, która w granicach planu posiada dość łagodne zbocze. Ponadto zbudowana fragmentami z niejednorodnego materiału, w wyniku procesów erozyjnych została w strefie zboczowej pocięta licznymi wąwozami. Na jej powierzchni można również spotkać nieliczne zagłębienia bezodpływowe.

Podłoże wysoczyzny budują osady czwartorzędowe z okresu zlodowacenia północno-polskiego fazy pomorskiej. W profilu czwartorzędu występują wodnolodowcowe piaski drobne i średnie oraz gliny zwałowe. Piaski wodnolodowcowe występują w stropie glin zwałowych, a ich miąższość wynosi generalnie 10 - 20 m. Są to głównie piaski drobno- i średnio ziarniste z domieszką żwiru, miejscami nieco zaglinione. Gliny zwałowe, które podścielają osady piaszczyste względnie występują w stropowej części podłoża zbudowane są w znaczne mierze z osadów ablacyjnych o zróżnicowanej zawartości głązów i otoczków, powierzchniowo często przechodzących w piaski żwirowo-pyłowate.

Rynna jeziora jest rynną subglacialną wykształconą w spągowych partiach lądolodu. Zbocza rynny są bardzo urozmaicone przez rozcięcia erozyjne, u wylotu których tworzą się stożki napływowe. Niższe partie w sąsiedztwie jeziora wypełnione są przez osady organogeniczne.

Znaczne różnice wysokości względnych i duże w przewadze nachylenie terenu w obrębie Górki Żydowskiej i w strefach skarp i krawędzi sprawiają, że istnieje tu zagrożenie erozyjne. Przeciwdziała mu w dużej części piaszczyste podłoże (dzięki temu przeważa infiltracja wody) oraz pokrywa roślinna, która stabilizuje podłoże.

Obszar planu znajduje się na łagodnym stoku, stanowiącym granicę pomiędzy obniżeniem rynny jeziornej a otaczającą je wysoczyzną morenową. Pod względem ukształtowania terenu jest dość zróżnicowany, a deniwelacje względne dochodzą do 15 m. Najniżej położone (57 – 60 m n.p.m.) są partie leżące w strefie brzegowej Jeziora Barlineckiego, które jednocześnie charakteryzują się najmniej urozmaiconą rzeźbą.

Najwyższy punkt terenu (72,1 m n.p.m.) znajduje się na wierzchołku Górki Żydowskiej w północno-wschodniej części obszaru. Rejon Górki Żydowskiej charakteryzuje się najbardziej urozmaiconą rzeźbą z licznymi stromymi skarpami i zboczami. Deniwelacje względne wynoszą tutaj 8 - 11 m, a spadki terenu przekraczają 12-20% i powyżej. Na pozostałej części opracowania spadki kształtują się generalnie od 3-5%, lokalnie powyżej. Nachylenie obszaru nie jest jednakowe, generalnie nachylony jest w kierunku wschodnim i południowo-wschodnim, w stronę rynny jeziora. Najbardziej zróżnicowane jest nachylenie w rejonie Górki Żydowskiej i w rejonie cmentarza. Na pozostałym terenie nachylenie jest bardzo łagodne.

Większość obszaru opracowania jest nieznacznie zróżnicowana o spadkach minimalnych nie przekraczających 3-5%. Jedynie duże obszary zboczowe na kontakcie wysoczyzny z rynną jeziora posiadają spadki terenu przekraczające znacznie 12%. Najniżej położone są partie leżące w strefie brzegowej Jeziora Barlineckiego.

Uwarunkowania geotechniczne

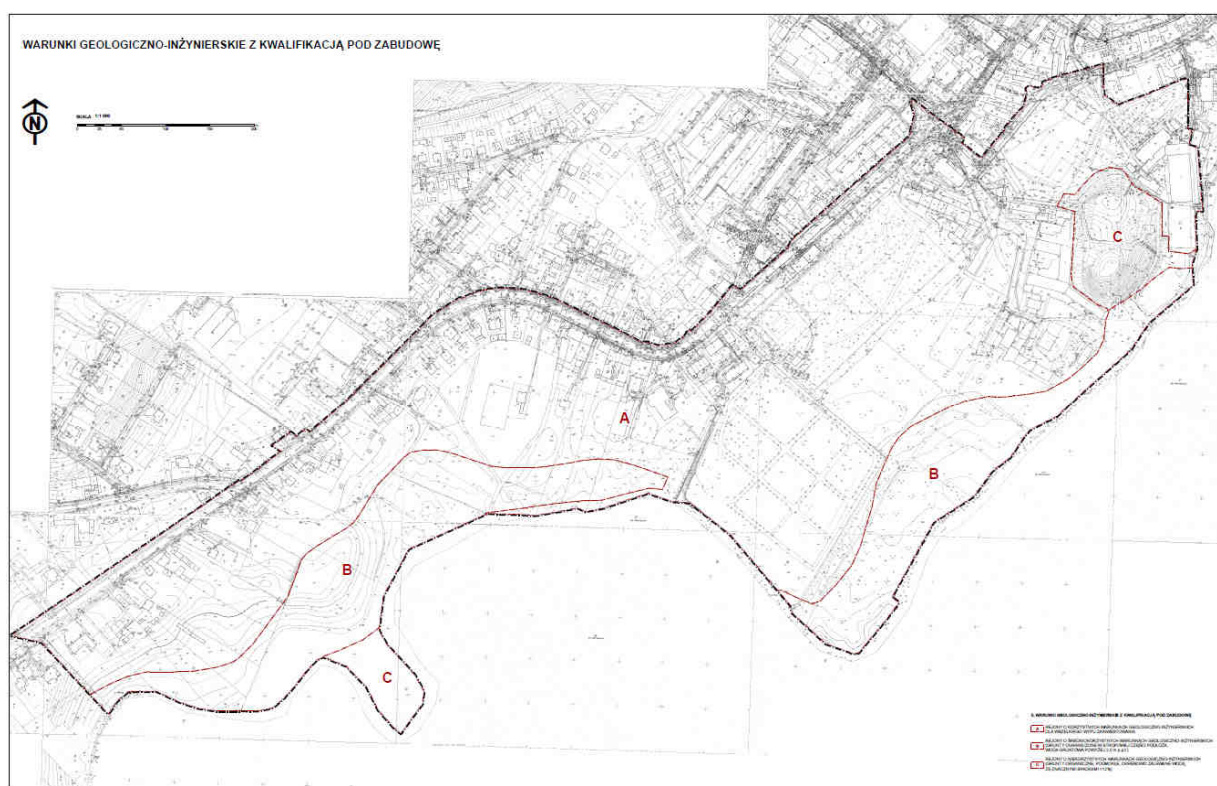
Na obszarze planu pod względem uwarunkowań geotechnicznych można wydzielić następujące rejonny:

- **Rejon A** o korzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich dla budownictwa. Są to obszary których podłoże budują grunty spoiste zwarte, półzwarte i twaroplastyczne, lub grunty niespoiste w stanie zagęszczonym lub średnio zagęszczonym. Na obszarach tych nie występują zjawiska geodynamiczne, a głębokość zalegania wody gruntowej przekracza 2,0 m. Dopuszcza się posadawianie obiektów budowlanych w sposób bezpośredni. Podłoże jest nośne i nie wymaga specjalnego uzdatniania.
- **Rejon B** o warunkach geologiczno-inżynierskich utrudniających budownictwo (średniokorzystnych), Do rejonu tego zaliczono: obszary płytkiego występowania zwierciadła wody gruntowej, obszary zbudowane w stropowej części z osadów organicznych. Można wykorzystać do celów budowlanych, przy czym obiekty

budowlane zaleca się posadawiać w sposób pośredni, np. na studniach sięgających do warstwy piasków drobnych lub średnich lub w sposób pośredni, przy zastosowaniu wymiany nienośnych gruntów organicznych na podsypkę wykonaną z piasku średniego. Pewne utrudnienie przy posadawianiu bezpośrednim może stanowić dość płytko występująca w podłożu woda gruntowa.

- o **Rejon C** o warunkach geologiczno-inżynierskich niekorzystnych dla budownictwa. Do tego rejonu zaliczono: tereny podmokłe, okresowo zalewane, teren o spadkach przekraczających 12%. Obszar bezpośrednio przylegający do jeziora to teren podmokły, okresowo zalewany przez wody, porośnięty roślinnością bagienną. Obszar o spadkach powyżej 12% to pagór kemowy, zbudowany z piasków drobnych i średnich. Pagór ten to tzw. Górka Żydowska, nie nadaje się do celów budowlanych.

Ryc. 1. Warunki geologiczno – inżynierskie z kwalifikacją pod zabudowę (źródło: *Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Stary Tartak” w Barlinku, 2004-2016*).

3. Warunki klimatyczne

Opracowany obszar w podziale klimatycznym E. Romera należy do regionu klimatu Krainy Wielkich Dolin – Krainy Szczecińskiej. Kraina ta charakteryzuje się bardziej morskim łagodniejszym klimatem. Podobnie według regionalizacji ekoklimatycznej Polski opracowanej przez zespół IBL w 1990 r. teren opracowania leży w Strefie Ekoklimatycznej Bałtyckiej (A) zasadniczo pokrywającej się z I krainą przyrodniczo-leśną.

Cechą charakterystyczną klimatu tego obszaru jest późne i chłodne lato, a także opóźniona i łagodna zima, małe roczne amplitudy temperatur, duża ilość dni pochmurnych oraz stosunkowo duże roczne sumy opadów. Łagodność klimatu omawianego obszaru jest wynikiem nie tylko napływu mas powietrza oceanicznego z zachodu, ale także obecnością dużych kompleksów leśnych, które w ich obrębie przyczyniają się do podwyższenia opadów i wilgotności powietrza oraz do zmniejszenia amplitud temperatury w stosunku do obszarów

beześnych. W podziale klimatycznym byłego województwa szczecińskiego według K. Prawdzica, obszar opracowania leży na pograniczu krainy VII – Barlinecko-Wałeckiej z VI krainą – Pojezierza Myśliborskiego.

Parametry klimatyczne dla rejonu Barlinka to (na podst. danych IMGW za lata 1990 – 2000):

- średnia temperatura roczna + 8,7°C
- długość okresu wegetacyjnego 210-225 dni
- roczny opad 515 mm
- średnia liczba dni z pokrywą śniegu – 45 dni

W rejonie Barlinka zdecydowaną przewagę w stosunku rocznym ma wiatr południowo-zachodni (23%), również dużo jest wiatru zachodniego.

Na kształtowanie warunków bioklimatycznych wpływa położenie obszaru nad jeziorem, ukształtowanie terenu oraz charakter tzw. powierzchni czynnej (granicznej między atmosferą a podłożem), a także parametry i wzajemne relacje zabudowy i terenów otwartych w otoczeniu. Duże znaczenie mają też występujące enklawy zieleni leśnej, parkowej i cmentarnej. Zasadnicze różnice, szczególnie w warunkach termiczno-wilgotnościowych, zaznaczają się pomiędzy terenami wyniesionymi a niżej leżącym terenem nad jeziorem. Położenie obszaru planu nad jeziorem wpływa przede wszystkim na wzrost wilgotności względnej powietrza oraz na wzrost prędkości wiatru z kierunków W i SW, i to głównie na terenach bezpośrednio przyległych do brzegów. Prędkość wiatru jest tu nieco osłabiona przez występujące zadrzewienia wzdłuż całego brzegu jeziora.

Natomiast na zróżnicowanie warunków termicznych wpływa zasadniczo urozmaicona rzeźba terenu oraz występowanie wód gruntowych. Ponadto obniżenie przyjeziorne posiada typowy charakter inwersyjny. Mianowicie w okresach pogody bezchmurnej i bezwietrznej – nocą, przy bardzo silnym wypromieniowaniu ciepła z gruntu następuje grawitacyjny spływ wychłodzonego powietrza z terenów wyżej położonych na dno obniżenia, zalegając do późnych godzin rannych. W okresie trwania zjawiska inwersji różnice temperatur pomiędzy nisko położonymi obniżeniami a terenami położonymi wyżej mogą dochodzić do kilku stopni (nawet 2°C).

Zjawisko inwersji jest znacznie złagodzone w rynnie przyjeziornej w pewnych okresach (gdy wody jeziora mają wyższą temperaturę od powietrza, a więc przede wszystkim w okresie lata i jesieni). Tereny obniżeń przyjeziornych są również terenem częstego występowania mgieł, szczególnie przyziemnych radiacyjnych. Mając na uwadze powyższe tereny obniżeń, tereny rynny przyjeziornej uznano za niekorzystne pod względem topoklimatycznym dla zabudowy mieszkaniowej.

Tereny wyniesione ponad dna obniżeń i rynny przyjeziornej będące zasięgiem zalegania chłodnego i wilgotnego powietrza charakteryzują się na ogół dobrymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi, przy czym zaznaczają się tu nieznaczne różnice związane z ekspozycją i nachyleniem poszczególnych partii terenów, korzystniejsze warunki na terenach o ekspozycji południowej i południowo-zachodniej, gorsze warunki solarne na terenach o ekspozycji północnej i północno-wschodniej. Tereny najwyżej wyniesione uznano za najbardziej wskazane dla zabudowy mieszkaniowej.

Na terenie opracowania dość znaczną powierzchnię zajmuje zieleń parkowa, cmentarna, niewielki kompleks zieleni leśnej i enklawy zieleni wysokiej. Tereny zadrzewione wpływają na złagodzenie ekstremalnych wartości parametrów klimatycznych. Oddziałują korzystnie na warunki bioklimatyczne. Przy czym przeważający udział drzew liściastych przyczynia się do tego, że mogą być to warunki biotopoklimatyczne dobre i niekorzystne. Niekorzystne będą występować w niewielkim kompleksie leśnym wilgotnym typu ols (bardzo duża wilgotność powietrza, osłabione przewietrzanie, nasłonecznienie i gorsze warunki termiczne.

4. Wody powierzchniowe i podziemne

Wody powierzchniowe

Obszar opracowania położony jest w bezpośredniej zlewni Jeziora Barlineckiego, która jest zlewnią cząstkową rzeki Płoni. W obszarze planu naturalne ciek i zbiorniki wodne nie występują. Odwodnienie terenu odbywa się głównie poprzez odpływ powierzchniowy bezpośrednio w kierunku wód jeziora, a częściowo w tym samym kierunku poprzez system rowów melioracyjnych. Na obszarze planu wyżej położonym, ze względu na nachylenie terenu i piaszczyste przepuszczalne podłoże (cała część zabudowana z parkiem i cmentarzem), nie występują tereny podmokłe (mokradła, bagna itp.). Brak także obszarów bezodpływowych powierzchniowo. Typ lokalnego obiegu wody generalnie określić można jako spływowo-infiltracyjny.

Jezioro Barlineckie ma powierzchnię 259,1 ha i maksymalną głębokość 18 m. Położone jest na wysokości 57 m n.p.m. Jest genetycznie formą zbiornika zaporowego moreny czołowej. Misa jeziora zajmuje obniżenie między wzgórzami, posiada kształt nieregularny, a brzegi niesymetryczne. Z jednej strony brzegu wznoszą się wały moreny czołowej, natomiast w bezpośredniej granicy obszaru planu brzeg jest wyraźnie niski i łagodny. Jezioro zasilane jest dwoma dopływami powierzchniowymi, a także ze źródeł i terenów źródłiskowych, które występują na jego południowych obrzeżach. Odpływ wód następuje przy północnym brzegu, dwoma korytami, które łączą się w Kanał Barlinecki, będący dopływem Płoni. Ścieki z Barlinka są odprowadzane do oczyszczalni komunalnej, a ich odbiornikiem jest Kanał Barlinecki. Potencjalnym źródłem zanieczyszczeń jeziora mogą być stawy karpiove, znajdujące się na jego wschodnim brzegu, jednak obecnie hodowla ryb na tych obiektach jest prowadzona w sposób ekstensywny. Jezioro posiada średnie warunki morfometryczno-zlewniowe, które powodują jego umiarkowaną odporność na degradację – II kategoria. W warstwie powierzchniowej stwierdzono niskie (odpowiadające I klasie) stężenia azotu i fosforu ogólnego.

Zgodnie z podziałem na jednostki jcwp obszar planu znajduje się w dorzeczu Odry, regionie wodnym Dolnej Odry i Przymorza Morskiego, w zlewni JCWP o nazwie Płonia od źródeł do Dopływu spod Myśluberek.

Tab. 1. Charakterystyka jcwp na obszarze planu (na podst. <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>)

JCWP	Stan / potencjał ekologiczny	Stan chemiczny	Ocena stanu wód JCWP	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych
Płonia od źródeł do Dopływu spod Myśluberek	Umiarkowany (ChZT-Cr, ichtiofauna)	dobry	zły	zagrożona (rolnictwo) Termin osiągnięcia celów środowiskowych – 2027 r.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód ustalone zostały w „*Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry*” (Dz. U z 2016 r., poz. 1967). Plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy są narzędziem polityki wodnej w Polsce a ich opracowanie wynika z ustaleń Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stanowią podstawę podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz określają zasady gospodarowania wodami w trakcie 6-letniego cyklu planistycznego. Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny

wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Zagrożenie powodziowe

Na obszarze nie występuje zagrożenie powodziowe.

Wody podziemne

Obszar planu położony jest w obrębie Pomorskiego Regionu Hydrogeologicznego. Pierwszy poziom użytkowy w północnej części gminy związany jest z osadami wodnolodowcowymi, zalegającymi poniżej glin zwałowych. Występuje w całej tej strefie na głębokości większej niż 10 m. Lokalnie tylko pojawia się płytsze zwierciadło wód lecz nie ma ono charakteru użytkowego, gdyż związane jest jedynie z przewarstwieniami piaszczystymi w obrębie glin, mającymi bardzo niewielki zasięg i ograniczoną zasobność. Miąższość 1-ego poziomu użytkowego w strefie wysoczyzny morenowej jest bardzo różna. Silne powiązania hydrauliczne poziomu użytkowego z wodami powierzchniowymi i brak izolacji odpowierzchniowej w całej południowej części gminy, w tym na obszarze planu, ten pierwszy nieizolowany poziom wodonośny może stanowić drogę migracji wszelkich zanieczyszczeń m.in. do wód jezior.

Główne kierunki przepływu wód podziemnych w obrębie poziomu użytkowego układają się generalnie ku południowi. Na obszarze wysoczyzny obserwuje się lokalne odchylenia kierunku przepływu wód ku misom jeziornym i dolinie Płoni. Natomiast na równinie sandrowej kierunki odpływu zachowują radialny południowy układ.

Wody gruntowe występują w warstwach wodonośnych piasków drobnych i średnich budujących podłoże w stropowej części, względnie w warstwach wodonośnych podścielających osady zwałowe lub je przewarstwiające.

Na obszarze planu woda gruntowa najpłycej występuje w części przylegającej do Jeziora Barlinieckiego. Zwierciadło wody zostało tu nawiercone na głębokościach od 0,0 – 2,0 m p.p.t. Jest to zwierciadło swobodne lub lekko napięte przez pokrywy osadów organicznych. Poziom wody gruntowej swobodnej uzależniony jest ściśle od poziomu wody w J. Barlinieckim. Począwszy od wysokości około 59 - 60 m n.p.m wody gruntowe występują głębiej, a mianowicie: 2,0 m p.p.t. - 4,0 m p.p.t.. Są to wody o zwierciadle swobodnym. W części północno – zachodniej, w której powierzchnia terenu wznosi się do rzędnej około 64 m n.p.m, wody gruntowe do głębokości wykonanych odwiertów tj. 5 m p.p.t. nie zostały nawiercone.

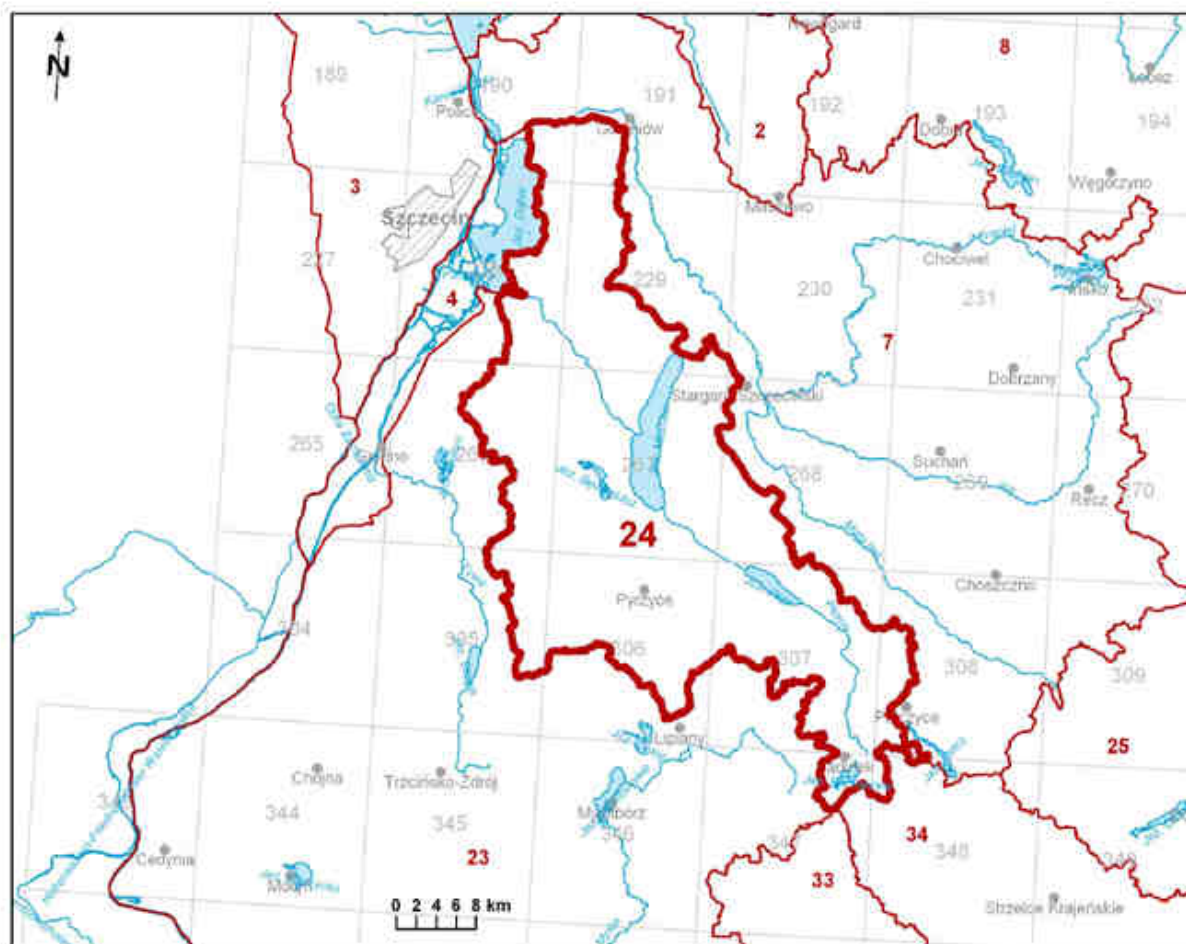
Obszar opracowania położony jest w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 135 „Barlinek S-7”. Jest to zbiornik czwartorzędowy – Q_S sandrów i Q_M międzymorenowe. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne GZWP wynoszą 51,5 tys. m^3/d , moduł zasobowy $3,51 dm^3/s/km^2$, średnia głębokość ujęć 50 m.

Zgodnie z aktualnym podziałem JCWPd analizowany obszar zlokalizowany jest w granicach JCWPd nr 24. Poniżej zaprezentowano parametry hydrogeologiczne JCWPd

(na podstawie „Charakterystyka geologiczna i hydrogeologiczna zweryfikowanych JCWPd”, PSH, 2015).

Nr JCWPd: 24 - Powierzchnia: 1305,6 km², Region: Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, Region hydrogeologiczny wg Atlasu hydrogeologicznego Polski 1995 r.: V – pomorski.

Ryc. 2. Zasięg JCWPd 24

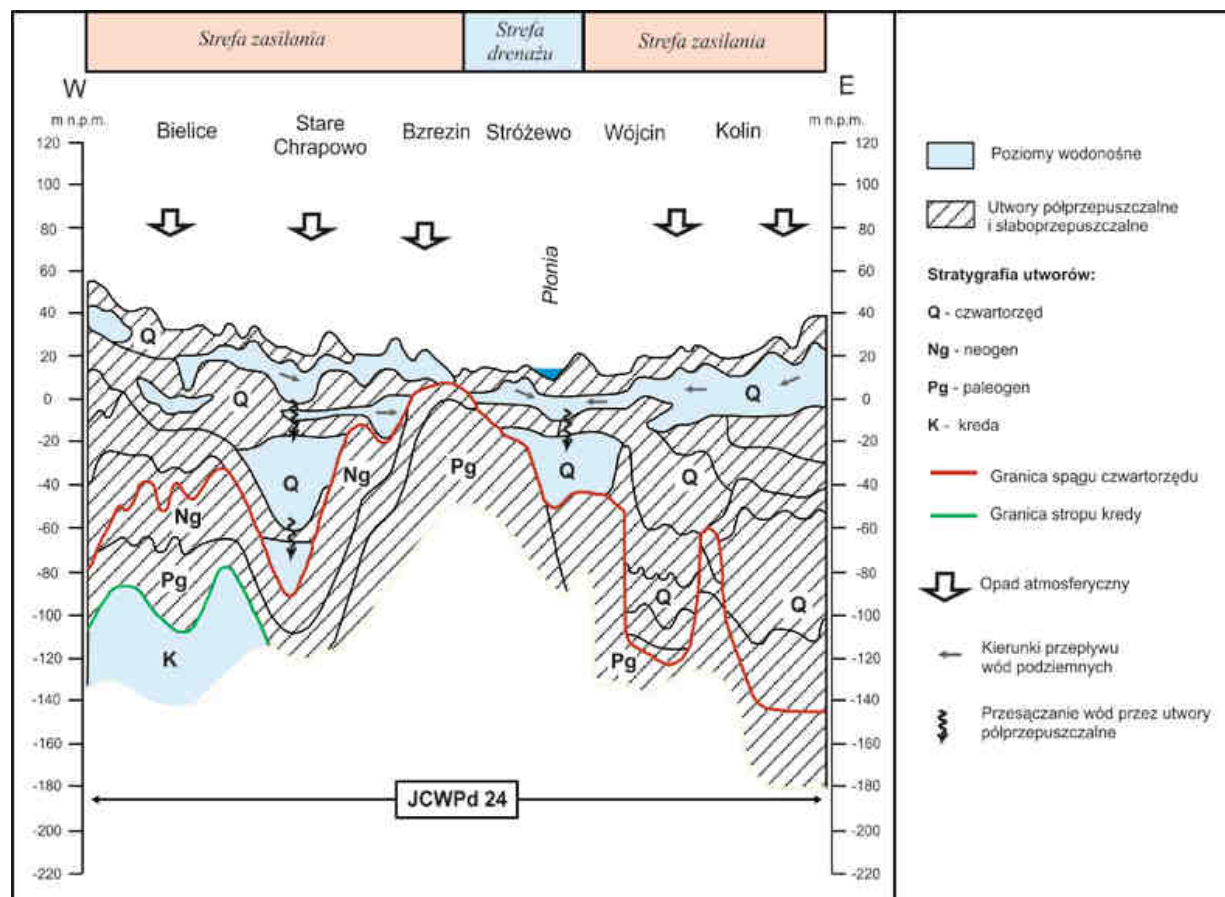

Systemy wodonośne objęte JCWPd nr 24 obejmują obieg wód podziemnych pomiędzy obszarem zasilania głównych poziomów wodonośnych czwartorzędowych na obszarach wyniesionych stref marginalnych i moren czołowych fazy pomorskiej zlodowacenia Wisły, a drenażem tych wód jaki zachodzi w dolinach wymienionych zlewni. Wyjątkiem jest tu zapewne obszar Zlewni jeziora Dąbskiego, gdzie zasilanie i drenaż odbywa się na obszarze płaskiej równiny rzeczno - rozlewiskowej (drenaż w systemach melioracyjnych). Przepływ wód systemów pośrednich odbywa się w rozprzestrzenionym regionalnie poziomie wodonośnym, na który składają się osady fluwioglacjalne ze stadiału środkowego i górnego zlodowacenia Warty. Zasilanie systemu odbywa się poprzez infiltrację wód w oknach hydrogeologicznych lub przez przesączanie wód przez skały słabo przepuszczalne lub wzdłuż nieciągłości przewodzących w zaburzonych strefach moren czołowych. Przedstawiony układ obiegu pośredniego nie jest zupełnie jednorodny. W niektórych zlewniach, oprócz drenażu w dolinach rzek, duże znaczenie ma drenaż dużych i głębokich jezior. W układzie pionowego krążenia wód górną granicę systemu stanowi powierzchnia terenu ze strefą aeracji w poziomie gruntowym lub gliny morenowe o charakterze bardzo słabo przepuszczalnym lub słabo przepuszczalnym, lokalnie przepuszczalnym. Granicę dolną systemu można uznać praktycznie

za szczelną, gdyż zasilanie z tego kierunku jest i będzie znikome. Na tej głębokości kończy się praktycznie odnawialność wód przez infiltrację opadów. Strukturę hydrogeologiczną JCWPd nr 24 tworzy zróżnicowany układ warstw przepuszczalnych i słabo przepuszczalnych w utworach czwartorzędowych i paleogeński - neogeńskich. Istniejące układy hydrostrukturalne i krążenia wód w utworach czwartorzędowych i neogeńskich (miocenijskich) można sprowadzić do 3 warstw reprezentujących poziomy: I - gruntowy i międzyglinowy górny, II - międzyglinowy III - podglinowy i miocenijski górny.

Poziom miocenijski dolny i kredowy ze względu na zasolenie nie są rozpatrywane jako poziomy użytkowe.

Ryc. 3. Schemat przepływu wód podziemnych w granicach JCWPd 24

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód ustalone zostały w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967). Dla wód podziemnych ustalono następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych,
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska wody podziemne i obszary ich zasilania podlegają ochronie polegającej w szczególności na zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz utrzymywania równowagi zasobów tych wód. W tym celu tworzy się w szczególności obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych. W granicach analizowanego obszaru oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie zostały ustanowione strefy ochronne ujęć wód, ani obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych

5. Gleby

Grunty z bonitacyjną klasyfikacją gruntów rolnych występują wyłącznie w południowo-wschodniej części obszaru planu, tj. po stronie zachodniej cmentarza komunalnego. Rozciągają się one pomiędzy terenami zabudowanymi w rejonie ulicy Gorzowskiej oraz strefą brzegową Jeziora Barlineckiego. Znaczna powierzchnia gruntów ornych oraz użytków zielonych jest użytkowana jako ogrody działkowe oraz przydomowe ogrody warzywno-owocowe. W okresie wykonywania opracowania całkowicie odłogiem były pozostawione jedynie użytki zielone w rejonie strefy brzegowej Jeziora Barlineckiego, tj. pomiędzy ogrodami działkowymi oraz zielenią wysoką. Bezpośrednią przyczyną takiej sytuacji są silnie zaburzone stosunki gruntowo-wodne, spowodowane niedrożnymi rowami melioracyjnymi. W wyniku tego w granicach prawie całej powierzchni użytków zielonych istnieje duże lub okresowo duże uwilgotnienie podłoża. Sprzyja temu również budowa geologiczna podłoża, w którym dominują grunty organiczne. Na skraju południowo-wschodniej części obszaru planu dość duża enklawa gruntów ornych jest użytkowana jako przydomowy teren rekreacyjny. Powierzchnia ziemi jest porośnięta przez trawę. Tylko niewielkie powierzchnie użytków rolnych zachowały swój naturalny charakter. Są to użytki zielone pozostawione odłogiem i porośnięte przez roślinność zielną lub drzewiasto-krzewiastą. Nie mają one żadnej wartości rolniczej, gdyż mają silnie zaburzone stosunki gruntowo-wodne. Pozostałe powierzchnie gruntów ornych i użytków zielonych są wykorzystywane jako ogrody działkowe i przydomowe owocowo-warzywne. Są to gleby tzw. kulturo-ziemne, czyli ogrodowe. W wyniku wieloletnich zabiegów agrotechnicznych utraciły one swój naturalny charakter i stały się glebami antropogenicznymi.

Na skraju południowej części obszaru planu przeważają grunty orne słabe, klasy V. Prawie cała ich powierzchnia jest użytkowana jako ogrody działkowe oraz przydomowe ogródki owocowo-warzywne. Gleby orne klasy V należą do grupy gleb najbardziej niekorzystnych rolniczo. W środkowej części obszaru planu występują również gleby orne średniej jakości, gorsze, klasy IVa. Również i te gleby są prawie w całości użytkowane jako ogrody działkowe i przydomowe. Pewna ich powierzchnia jest zabudowana lub przeznaczona pod zabudowę. Gleby orne klasy IVa należą do grupy gleb średnich. W tej części obszaru planu istnieje niewielka enklawa gleb ornych dobrych, klasy IIIa. Cała ich powierzchnia jest wykorzystywana pod uprawy owocowych gatunków krzewów. Gleby te należą do grupy gleb dobrych.

We wschodniej i południowej części obszaru planu dość duże powierzchnie zajmują użytki zielone. Część z nich jest wykorzystywana jako ogrody działkowe. W sąsiedztwie gleb ornych klasy IIIa, po ich stronie zachodniej występuje dość duża enklawa łąk klasy III. Część ich powierzchni jest pozostawiona odłogiem i porośnięta przez zbiorowiska łąkowe roślinności zielnej, natomiast część jest porośnięta przez roślinność drzewiasto-krzewiastą. W pozostałych miejscach występują łąki i pastwiska klasy IV. łąki i pastwiska klas III i IV należą do kompleksu 2z – użytki zielone średnie.

W granicach objętego obszaru planu przeważają grunty sklasyfikowane jako budowlane. Są to grunty antropogeniczne, nie mające charakteru naturalnego i półnaturalnego.

6. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Szata roślinna

Według podziału geobotanicznego Polski (Szafer, 1972 r.) gmina leży w obrębie:

Kraina: Nizina Szczecińska

Poddział: Pas Równin Przymorskich i Wysoczyzn Pomorskich

Dział: Bałtycki

Prowincja: Niżowo-Wyżynna Środkowoeuropejska

Obszar planu obejmuje w znacznej części użytki rolne, nieużytki oraz lasy. Od strony przyrodniczej i krajobrazowej najbardziej wartościowe zasoby szaty roślinnej istnieją w granicach siedlisk leśnych, zajmujących znaczną powierzchnię obszaru planu. Podobne funkcje w środowisku i krajobrazie pełni zieleń wysoka, którą tworzą grupy drzew i krzewów. Zasoby szaty roślinnej użytków rolnych i nieużytków charakteryzują się dominacją powierzchniową różnych zbiorowisk roślinności zielnej. Zasoby drzew i krzewów są tam bardziej ubogie i mało zróżnicowane. Głównie są to niewielkie grupy drzew i krzewów oraz rosnące pojedynczo drzewa. Największa ilość drzew i krzewów porasta użytki zielone w południowo-wschodniej części obszaru planu, w rejonie rowów melioracyjnych. Roślinność ta podlega naturalnym procesom sukcesji wtórnej, co jest związane z wieloletnim brakiem użytkowania rolniczego łąk i pastwisk. Na istniejące zasoby szaty roślinnej składa się również roślinność cieków wodnych, którą głównie tworzą typowe zbiorowiska roślinności zielnej. Jedynie niektóre fragmenty rowów są porośnięte przez pojedyncze drzewa. Istniejące zasoby szaty roślinnej tworzy także bardzo liczny drzewostan przyuliczny. W granicach obszaru planu występują zieleńce oraz skwery, przeważnie zaniedbane. Nie istnieją tu tereny o charakterze rekreacyjnym, z zielenią ozdobną.

Na obszarze planu zidentyfikowano zieleń w strefie brzegowej jeziora, zbiorowiska roślinności łąkowej, zbiorowiska synantropijnej roślinności zielnej, zbiorowiska leśne, zieleń wysoką, zieleń cmentarną, zieleń parkową, zieleń terenów szkolnych, zieleń przyuliczną, zieleń terenów zabudowanych, zieleń ogrodów działkowych i przydomowych.

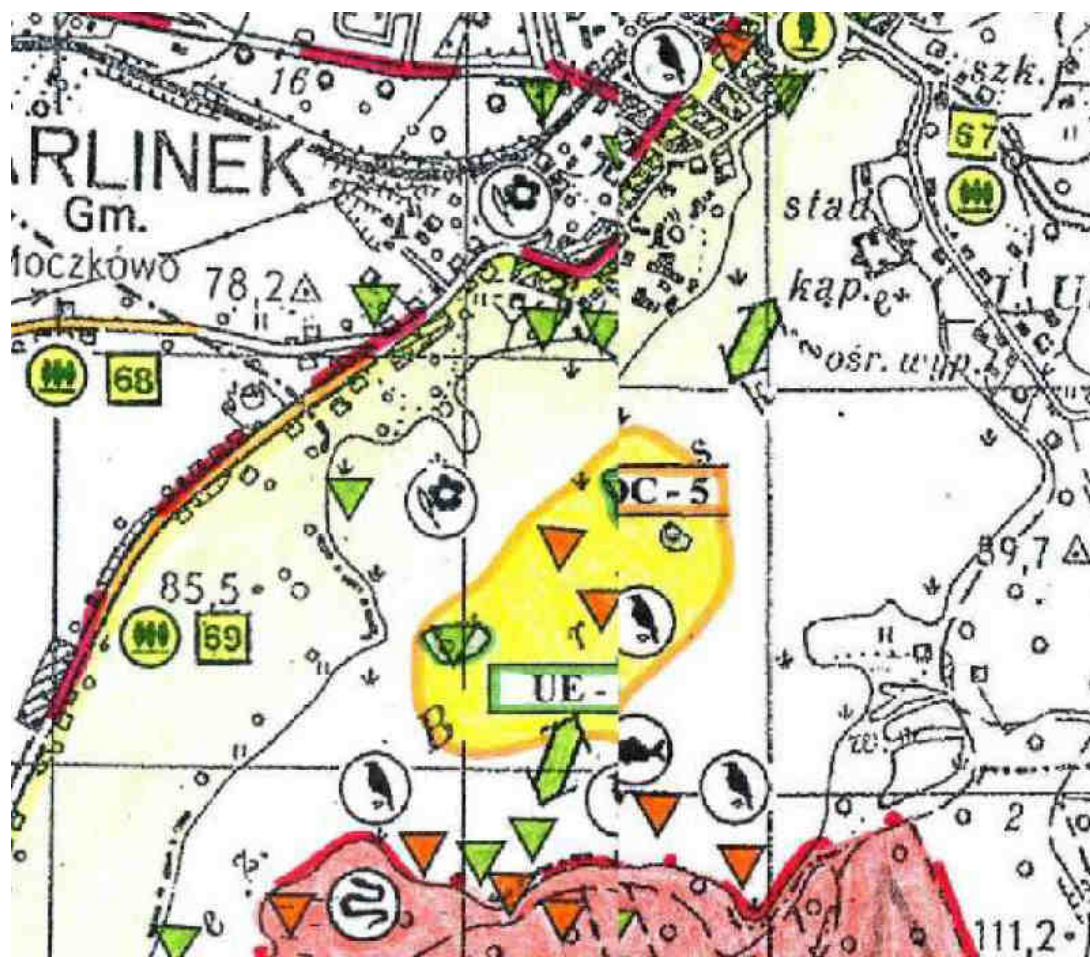
W „Waloryzacji przyrodniczej gminy Barlinek” wskazuje się na wartość przyrodniczą parku pocmentarnego położonego przy ul. Gorzowskiej. Park pocmentarny ma powierzchnię 2,89 ha. Przy wejściu znajduje się pozostałość dawnej alei dojazdowej - szpaler lip. Ponadto na obszarze parku występują aleje lip, klonów i jesionów. Starodrzew rodzimy i egzotyczny, drzewa o wymiarach pomnikowych, kwitnące okazy bluszczu. Drzewostan tworzą: jodła pospolita, klon zwyczajny, klon srebrzysty, jawor, kasztanowiec, brzoza, orzesznik gorzki, cyprysik Lawsona, buk zwyczajny, buk zwyczajny fo. purpurowa, jesion, glediczja trójcierniowa odm. bezbronna, orzech włoski, modrzew, świerk pospolity, świerk kłujący, wejmutka, daglezja, dąb szypułkowy, dąb czerwony, robinia, wierzba płacząca, jarząb zwyczajny, jarząb szwedzki, żywotnik olbrzymi, lipa drobnolistna, lipa krymska, lipa szerokolistna i wiąz szypułkowy.

Ponadto w „Waloryzacji ...” wskazuje się występowanie gatunków objętych ochroną ścisłą. Na obszarze planu należą do nich rośliny zidentyfikowane na obszarze parku pocmentarnego.

Tab. 2. Gatunki objęte ochroną ścisłą stwierdzone w latach 2001-2002 w gminie Barlinek (na podst. Waloryzacji przyrodniczej gminy Barlinek).

Nazwa polska	Nazwa łacińska	Występowanie
barwinek pospolity	<i>Vinca minor</i>	Rezerваты, parki i cmentarze na terenie gminy.
bluszcz pospolity	<i>Hedera helix</i>	Rezerваты, parki i cmentarze na terenie gminy.
cis pospolity	<i>Taxus baccata</i>	Parki i cmentarze na terenie gminy.
jarzęb szwedzki	<i>Sorbus intermedia</i>	Park w Dziedzicach, Barlinek park i ulice Staromiejska, Niepodległości i Gorzowska oraz cmentarz w Barlinku

Ryc. 4. Waloryzacja przyrodnicza gminy Barlinek – rejon obszaru planu.

Świat zwierzęcy

Na podstawie „Waloryzacji przyrodniczej gminy Barlinek” stwierdza się, że znaczna powierzchnia obszaru planu nie ma istotnej wartości faunistycznej w skali miasta Barlinka oraz lokalnej i ponadlokalnej. Żadnego istotnego znaczenia dla bytowania, żerowania i gniazdowania jakichkolwiek ważnych grup fauny nie mają tereny rozciągające się pomiędzy ulicą Gorzowską i strefą brzegową Jeziora Barlineckiego. Są to tereny w znacznym stopniu

zabudowane i zainwestowane oraz tereny użytkowane jako ogrody działkowe i przydomowe. Również tereny parku miejskiego i cmentarza nie mają istotnej wartości faunistycznej. Rozciągające się pomiędzy ulicą Gorzowską i strefą brzegową tereny znajdują się w strefie silnych oddziaływań antropogenicznych, związanych z istnieniem miasta. Są to takie oddziaływania, jak: hałas, ruch kołowy, intensywna penetracja mieszkańców, rekreacja, użytkowanie rolnicze i ogrodnicze powierzchni ziemi. W granicach tych terenów stwierdzono jedynie obecność typowych gatunków ptaków, jakie są charakterystyczne dla środowiska miejskiego.

W granicach obszaru planu największą wartość biocenotyczną posiada strefa brzegowa Jeziora Barlineckiego. Wzdłuż prawie całego odcinka brzegu znajdującego się w granicach obszaru planu ciągnie się pas zieleni wysokiej. Drzewa wraz z zaroślami krzewiastymi oraz płatami roślinności zielnej, w tym szuwarami trzcinowymi mają dużą wartość biocenotyczną. Stwarzają one korzystne warunki dla bytowania, żerowania i gniazdowania fauny związanej ze środowiskiem wodno-łądowym.

W „Waloryzacji przyrodniczej gminy Barlinek” cała powierzchnia obszaru planu nie została uznana za szczególnie cenną z faunistycznego punktu widzenia. Obszar ten nie znajduje się w granicach stref faunistycznych mających ważne znaczenie dla istnienia przedstawicieli herpetofauny, awifauny i teriofauny gminy Barlinek. Nie stwierdzono tam stałego bytowania, gniazdowania, rozrodu i żerowania podlegających ochronie prawnej gatunków zwierząt. Nie ma tam również wyznaczonych stref gatunków zwierząt podlegających ochronie strefowej. Ponadto cała powierzchnia obszaru planu znajduje się poza granicami wyznaczonych w „Waloryzacji przyrodniczej...” korytarzy ekologicznych.

7. Chronione elementy środowiska przyrodniczego

Obszar planu w całości znajduje się w granicach Barlinecko – Gorzowskiego Parku Krajobrazowego i otuliny. Obecnie obowiązujące rozporządzenie dotyczące parku pochodzi z 2006 r. (*Rozporządzenie nr 107/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 21 lipca 2006 r. (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 89/2006 r., poz. 1635)*). Flora i fauna parku mają charakter typowy dla krajobrazu leśno - jeziornego. Do najbardziej reprezentatywnych typów ekosystemów należą: mezotroficzne jeziora ramienicowe, kotłowe torfowiska mszarne i jezioro dystroficzne - suchary oraz lasy bukowe reprezentujące żyzne buczyny pomorskie i buczyny kwaśne. Do tej pory opisano występowanie 639 gatunków roślin kwiatowych i paprotników oraz 138 gatunków porostów, a także liczne gatunki grzybów. Stwierdzono występowanie 142 gatunków ptaków, w tym 105 gniazdujących. Na obszarze parku występują m. in.: krasnorost hildebrandia, lilia złotogłów, nasiężał pospolity, sasanka łąkowa, tarczycza wyniosła, naparstnica zwyczajna, skrzyp olbrzymi, paprotka zwyczajna, pełnik europejski, rosiczka okrągłolistna, wOLFIA bezkorzeniowa, pływacz zwyczajny, bielistka sina, grzybień północny, sromotnik bezwstydnny, koronika ozdobna, ramienice, jałowce, smardze, sopłówki.

Do najbardziej interesujących gatunków ornitofauny należą: bielik, rybołów, błotniak łąkowy i zbożowy, jastrząb, sokół, kania rdzawa i czarna, orlik krzykliwy, puchacz, sowa uszata, płomykówka, puszczyk, bocian czarny, gągoł, zimorodek, dzięcioł czarny i zielony, łabędź krzykliwy, nurogęś, żuraw, czapla siwa, bielaczek, krzyżodziób świerkowy, raniuszek, rybitwa białoskrzydła i białowąsa, ortolan, drozd śpiewak, myszołów włochaty, kormoran czarny, pełzacz leśny, perkozy i wiele innych.

Ssaki reprezentowane są przez liczne gatunki zwierzyny łownej: sarnę leśną i polną, jelenia, dziką, zającą szarą oraz lisa, borsuka, myszy, np. leśną i badylarką, normicę rudą, nietoperze, np. nocek Natterera, karlik malutki, kreta europejskiego, bobra europejskiego, jeża europejskiego, kunę domową, łasicę łąską, tchórza, wydrę, ryjówki, np. aksamitną i malutką, wiewiórkę i inne, których ślady i tropy znajdujemy na każdej wyprawie na teren Parku i jego otuliny. Najczęściej widywanymi płazami są „żaby zielone”: wodna, śmieszka, jeziorkowa,

„żaby brązowe”: trawna i moczarowa, ale także można trafić na ropuchy: szarą, zieloną i paskówkę, grzebiuszkę ziemną, rzekotkę drzewną, kumaka nizinnego.

Gady reprezentowane są głównie przez: zaskrońca, padalca zwyczajnego, jaszczurki: zwinkę i żyworodną, gniewosza plamistego, żmiję zygzakowatą oraz ginącego żółwia błotnego. Najczęściej spotykana ichtiofauna w wodach BGPK obejmuje następujące gatunki: karp, płoć, okoń, szczupak, węgorz, jazgarz, karaś, kleń, kiełb, leszcz, krap, koza, lin, sandacz, sumik karłowaty, tołpyga, wzdręga, ciernik oraz rzadziej występujące pstrąg, głowacz białopłetwy. Często też spotykamy: raka rzeczno-stawowego i przegowanego, larwy ważek, chrzączek i innych owadów, pijawki, np. rybia i kacza, minoga, dafnie, oczliki, ośliczki, kielże zdrojowe, małżoraczki, szczeżuje: spłaszczoną, pospolitą i wielką, skójki: zaostrzoną, malarską i rzadziej gruboskorupową, racicznice zmienną, groszkówkę rzeczno-stawową, żyworódki, błotniarki, zatoczki, rozdepkę rzeczno-stawową, przytulika strumieniowego, gąbki słodkowodne, liczne mikroskopijne pierwotniaki i glony.

Na obszarze planu w granicach BGPK nie występują chronione siedliska przyrodnicze, nie ma elementów wymagających szczególnej ochrony w myśl ustawy o lasach, nie stwierdzono występowania podlegających ochronie prawnej gatunków roślin i grzybów, nie stwierdzono stałego bytowania, gniazdowania i żerowania podlegających ochronie prawnej gatunków zwierząt. Nie bytują tam i nie gniazdują gatunki fauny podlegające ochronie strefowej.

Obszar planu położony jest w granicach obszaru Natura 2000: OSO „Puszcza Barlinecka” PLB080001 i SOO „Ostoja Barlinecka” PLH080071. Oba te obszary znajdują się w południowej części obszaru planu.

OSO „Puszcza Barlinecka” PLB080001

Obszar Natura 2000 Puszcza Barlinecka obejmuje fragment rozległego kompleksu leśnego zwanego Puszcza Gorzowska. Leży na styku trzech mezoregionów: Równiny Gorzowskiej, Pojezierza Choszczeńskiego oraz Pojezierza Dobiegniewskiego (Kondracki 2002). Obszar ten charakteryzuje się dużą lesistością (ponad 90%). W jego granicach znajduje się niewiele terenów otwartych, głównie zajętych przez miejscowości i pola uprawne, ale lokalnie także przez większe kompleksy łąk. Puszcza Barlinecka bogata jest w wody. Znajduje się tutaj około 70 różnego rodzaju zbiorników wodnych, w tym 40 jezior. Największy zbiornik to Jez. Barlineckie (268 ha) oraz Jez. Dankowskie (107 ha). We wschodniej części Puszczy znajduje się wiele śródleśnych, niewielkich powierzchniowo stawów rybnych. Obszar przecinają liczne niewielkie ciek. Największe z nich to Santoczna, Przyłęg i Pełcz. W kilku miejscach na ciekach tych znajdują się piętrzenia i ruiny dawnych młynów. Puszcza Barlinecka charakteryzuje się stosunkowo wysokim udziałem drzewostanów liściastych, w tym starodrzewi. W północno-zachodniej części ostoi znajduje się rozległy jednolity obszar starych dąbrów o powierzchni kilkuset hektarów. Pozostała część Puszczy to głównie mozaika borów, lasów mieszanych oraz charakterystycznych dla tego obszaru buczyn. W obniżeniach terenu oraz wzdłuż cieków zachowały się olsy oraz lasy łęgowe. Gatunki ptaków znajdujących się w załączniku do Dyrektywy Ptasiej w Puszczy Barlineckiej (PLB080001): *Botaurus stellaris* bąk, *Ciconia nigra* bocian czarny, *Pandion haliaetus* rybołów, *Haliaeetus albicilla* bielik, *Pernis apivorus* trzmielojad, *Milvus milvus* kania ruda, *Milvus migrans* kania czarna, *Circus aeruginosus* błotniak stawowy, *Grus grus* żuraw, *Crex crex* derkacz, *Bubo bubo* puchacz, *Alcedo atthis* zimorodek, *Dryocopus martius* dzięcioł czarny, *Dendrocopos medius* dzięcioł średni, *Ficedula parva* muchołówka mała. Na obszarze OSO Puszcza Barlinecka znajdują się cenne siedliska:

- twarde oligo-mezotroficzne wody z roślinnością bentosową formacji tzw. „łaki” ramieniowe (Chora) - występują one w okolicach jez. Barlineckiego, jez. Okunie, jez. Karskiego Małego i w okolicach Żydowa,

- torfowiska węglanowe – w łądowiejących zatokach niewielkich jezior w południowej części gminy,
- lasy bukowe – jako zespoły buczyn, głównie w sąsiedztwie jez. Barlineckiego i na terenach Puszczy Barlineckiej,
- lasy łąkowe – jako niewielkie płaty na zboczach doliny Płoni.

Roślinnością, która występuje na terenie Puszczy, a należy już do gatunków chronionych w Dyrektywie Natura 2000 jest skalnica trójpalczasta. Natomiast takie gatunki jak: widłak jałowcowaty, widłak goździsty i śnieżyczka przebiśnieg należą do roślin objętych ochroną w zakresie pozyskiwania ze stanu dzikiego i eksploatacji. Na terenie Puszczy Barlineckiej w obszarze Natura 2000 zlokalizowane są następujące klasy siedlisk przedstawione poniżej: lasy iglaste – 59 % pokrycia, lasy liściaste – 25 % pokrycia, lasy mieszane – 8 % pokrycia, siedliska łąkowe i zaroślowe (ogólnie) – 2 % pokrycia, siedliska rolnicze (ogólnie) – 2 % pokrycia, wody śródlądowe (stojące i płynące) – 4 % pokrycia.

Dla obszaru obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 21 sierpnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Barlinecka PLB080001 (*DZ. U. woj. lubuskiego z dnia 1 października 2013 r., poz. 2063, DZ. U. woj. zachodniopomorskiego z dnia 1 października 2013 r., poz. 3161*). Plan dokonuje identyfikacji istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000, cele działań ochronnych oraz działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania. Ponadto plan wskazuje lokalizacje powierzchni monitoringowych siniaka *Columba oenas*, dzięcioła czarnego *Dryocopus martius* i dzięcioła średniego *Dendrocopos medius* oraz muchołówki małej *Ficedula parva*. Wskazane obszary nie znajdują się w granicach planu. W planie nie ma bezpośrednich odniesień do zadań ochronnych na obszarze planu.

Tab. 3. Działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania (Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 21 sierpnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Barlinecka PLB080001 (*DZ. U. woj. lubuskiego z dnia 1 października 2013 r., poz. 2063, DZ. U. woj. zachodniopomorskiego z dnia 1 października 2013 r., poz. 3161*))

Przedmiot ochrony obszaru Natura 2000	Działania ochronne		Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
	Nr	Opis zadania ochronnego		
<i>Działania dotyczące ochrony czynnej siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk</i>				
A094 Rybolów <i>Pandion haliaetus</i>	A1	Wyznaczenie miejsc odpowiednich do zlokalizowania sztucznych platform dla rybolowa w granicach obszaru Natura 2000. Montaż sztucznych platform łęgowych. Monitorowanie stanu sztucznych platform i ich ewentualna naprawa. W ciągu trzech pierwszych lat obowiązywania planu zadań ochronnych zamontować po 2 platformy. W przypadku nie zasiedlenia ich przez trzy lata od montażu, kolejną platformę należy zamontować w ciągu następnych lat obowiązywania planu zadań ochronnych.	W granicach obszaru Natura 2000: Nadl. Barlinek 2 szt. + ew. 1 szt., Nadl. Strzelce Krajeńskie 2 szt. + ew. 1 szt., Nadl. Kłodawa 2 szt. + ew. 1 szt.	Miejscowi nadleśniczowie w porozumieniu ze sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000
A215 Puchacz <i>Bubo bubo</i>	A2	Wyznaczenie miejsc odpowiednich do zlokalizowania sztucznych platform dla puchacza. Montaż sztucznych platform łęgowych. Monitorowanie stanu sztucznych platform i ich ewentualna naprawa. Zadanie należy wykonać w ciągu trzech pierwszych lat obowiązywania planu zadań ochronnych.	W granicach obszaru Natura 2000: Nadl. Strzelce Krajeńskie 3 szt., Nadl. Kłodawa 3 szt.	Miejscowi nadleśniczowie w porozumieniu ze sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000
A215 Puchacz <i>Bubo bubo</i>	A3	Wykonanie naprawy sztucznej platformy łęgowej puchacza w sytuacji stwierdzenia jej zniszczenia i/lub rozpadu w ustalonej strefie ochrony ostoi tego gatunku.	W granicach obszaru Natura 2000: Nadl. Barlinek, Leśnictwo: Okno - 1 szt.	Miejscowi nadleśniczy
<i>Działania związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania</i>				
A070 Nurogęś <i>Mergus merganser</i> A073 Kania czarna <i>Milvus migrans</i> A094 Rybolów <i>Pandion haliaetus</i>	B1	Podjęcie starań mających na celu wyłączenie z amatorskiego polowu ryb w okresie od 01.03 do 31.08 każdego roku obowiązywania planu zadań ochronnych jezior wskazanych w obszarze Natura 2000. Zadanie należy wykonać w ciągu trzech pierwszych lat obowiązywania planu zadań ochronnych.	Jeziora: Ściegienno, Grabino, Sitno Moczydelskie, Okunie, Gardno, Mały Zielećcin, Duży Zielećcin, Buki, Przylęg, Przylęzek, Mogilno, Sitno	Sprawujący nadzór nad obszarem Natura 2000 we współpracy z właścicielami, zarządcami lub dzierżawcami jezior
<i>Działania dotyczące monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji celów działań ochronnych</i>				
A215 Puchacz <i>Bubo bubo</i> A094 Rybolów <i>Pandion haliaetus</i>	C1	Monitoring stanu populacji, należy wykonywać zgodnie z założeniami metodycznymi obowiązującymi w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. W ramach monitoringu należy prowadzić kontrolę stanu zajęcia zamontowanych platform łęgowych. Monitoring należy wykonywać z częstotliwością co 3 lata trzykrotnie w ciągu obowiązywania planu zadań ochronnych.	Cały obszar Natura 2000	Sprawujący nadzór nad obszarem Natura 2000
A067 Gagoł <i>Bucephala clangula</i> A070 Nurogęś <i>Mergus merganser</i> A073 Kania czarna <i>Milvus migrans</i>	C2	Monitoring stanu populacji, należy wykonywać zgodnie z założeniami metodycznymi obowiązującymi w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring należy wykonywać z częstotliwością co 3 lata trzykrotnie w ciągu obowiązywania planu zadań ochronnych.	Cały obszar Natura 2000	Sprawujący nadzór nad obszarem Natura 2000
A207 Siniak <i>Columba oenas</i> A236 Dzięcioł czarny <i>Dryocopus martius</i> A238 Dzięcioł średni <i>Dendrocopos medius</i>	C3	Monitoring stanu populacji, należy wykonywać zgodnie z założeniami metodycznymi obowiązującymi w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring należy wykonywać z częstotliwością co 3 lata trzykrotnie w ciągu obowiązywania planu zadań ochronnych.	Na 15 powierzchniach monitoringowych siatka kwadratów o boku 2x2 km (łącznie 60 km ²) zgodnie z lokalizacją określoną w załączniku 5a pkt 1.	Sprawujący nadzór nad obszarem Natura 2000
A320 Mucholówka mała	C4		Na 24 powierzchniach	
<i>Ficedula parva</i>			monitoringowych - siatka kwadratów o boku 1x1 km (pow. 1 km ²) zgodnie z lokalizacją określoną w załączniku 5a pkt 2.	
<i>Działania dotyczące uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiotach ochrony i uwarunkowaniach ich ochrony</i>				
A073 Kania czarna <i>Milvus migrans</i>	D1	Wyszukiwanie gniazd kani czarnej Wyznaczenie stref ochrony ostoi wokół zlokalizowanych gniazd Inwentaryzację wykonać w ciągu 3 pierwszych lat obowiązywania planu zadań ochronnych.	Cały obszar Natura 2000	Sprawujący nadzór nad obszarem Natura 2000
A215 Puchacz <i>Bubo bubo</i>	D2	Wyszukiwanie rewirów łęgowych oraz ewentualnie gniazd puchacza Wyznaczenie stref ochrony ostoi wokół zlokalizowanych gniazd Inwentaryzację wykonać w ciągu 3 pierwszych lat obowiązywania planu zadań ochronnych.		

W części dotyczącej wskazań do zmian w istniejących dokumentach planistycznych dotyczących eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędnych dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk

przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 nie wskazano na dokumenty obejmujące gminę Barlinek.

SOO „Ostoja Barlinecka” PLH080071

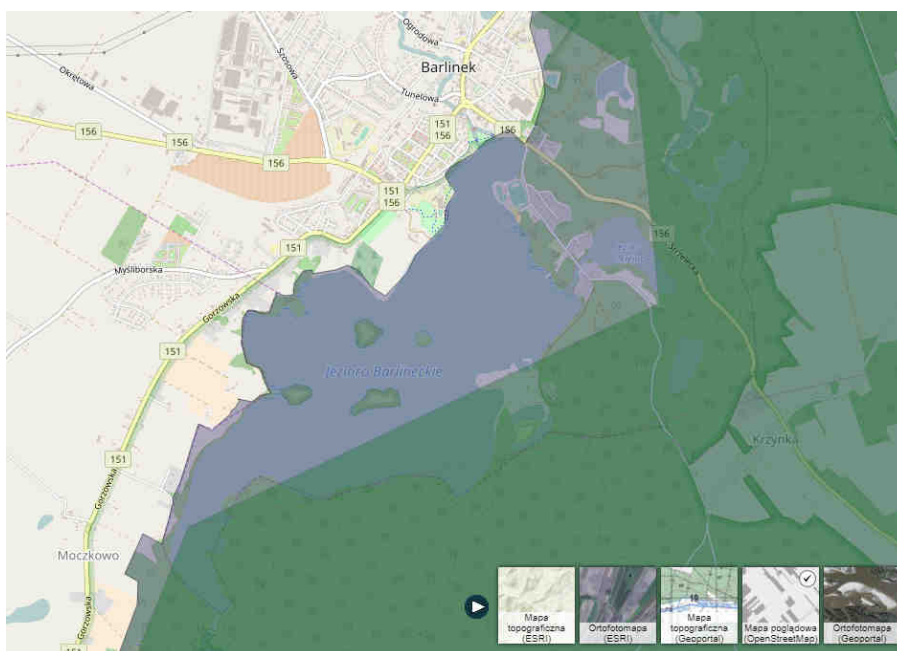
Obszar obejmuje fragment rozległej sandrowej Równiny Gorzowskiej, porośniętej lasami Puszczy Gorzowskiej. Teren ma bogatą sieć hydrograficzną; przecinają go dopływy Noteci Polka i Santoczna oraz dopływ Warty Kłodawka. Na terenie obszaru znajduje się kilkadziesiąt jezior różnych typów, w większości położonych wśród lasów, z największym Jeziorem Barlineckim (268 ha) i Jeziorem Dankowskim Wielkim (107 ha). Liczne są niewielkie oczka wytopiskowe, a także położone w zagłębieniach terenu torfowiska. Lasy zajmują ponad 80% powierzchni terenu. Mimo dominacji drzewostanów sosnowych, duży jest udział buczyn i dąbrów. Najlepiej zachowany zwarty kompleks lasów bukowych znajduje się na południe od Barlinka. Na mniejszych powierzchniach, w zagłębieniach terenu, występują bory bagienne i olsy, a w dolinach cieków i w okolicy źródlisk- łągi.

- Typy siedlisk występujące w granicach obszaru Ostoja Barlinecka:
- grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum) – 34,8 % pokrycia,
- kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion) – 31,8 % pokrycia,
- żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion) – 16,9 % pokrycia,
- łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae, olsy źródliskowe) – 12,4 % pokrycia,
- Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi-Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne) – 1,37 % pokrycia,
- Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion – 1,06 % pokrycia,
- Pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (Betulo-Quercetum) – 0,74 % pokrycia,
- Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris) – 0,66 % pokrycia,
- Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe) – 0,06 % pokrycia,
- Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio-Caricetea) – 0,04 % pokrycia,
- Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji – 0,02 % pokrycia,
- Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion – 0,01 % pokrycia.

Korytarze ekologiczne

Zgodnie z „*Mapą przebiegu korytarzy ekologicznych w Polsce*” z roku 2012, która opracowana została przez Zakład Badania Ssaków PAN w Białowieży (obecnie Instytut Biologii Ssaków) pod kierownictwem prof. dr. hab. Włodzimierza Jędrzejewskiego obszar planu znajduje się w granicach korytarza ekologicznego GKPn – 27 „Puszcza Gorzowska” (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. *Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011*). W poprzedniej wersji mapy korytarzy ekologicznych z roku 2005 obszar ten znajdował się w granicach korytarza KPn-18B „Dolina Płoni i Miedwie” (na podstawie map z serwisu *korytarze.pl*).

Ryc. 5. Zasięg korytarzy ekologicznych na obszarze planu (źródło: Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mystajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011).

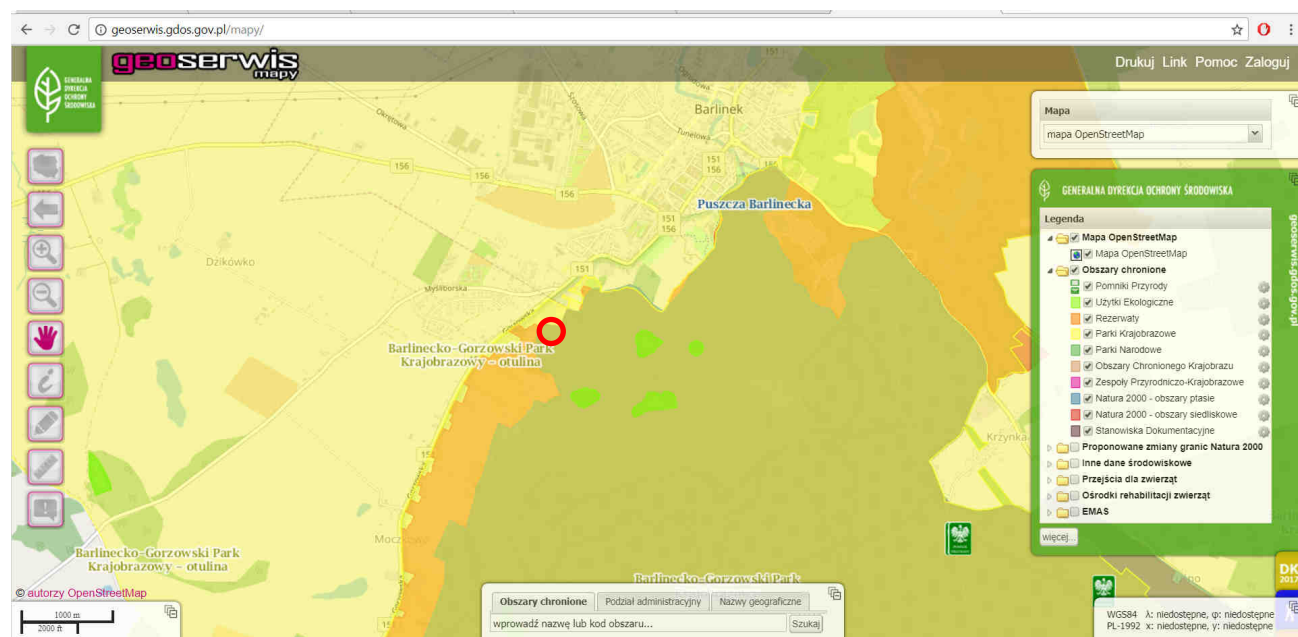

(kolor zielony – 2005, kolor fioletowy – 2012)

Położenie obszaru planu na tle form ochrony przyrody

W gminie Barlinek istnieją 15 obiektów przestrzennych oraz 26 punktowe powołane na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Do istniejących obiektów chronionych w gminie Barlinek należą: park krajobrazowy, obszar chronionego krajobrazu, 2 rezerwaty przyrody, 8 użytków ekologicznych, 26 pomników przyrody, 3 strefy ochronne ptaków drapieżnych.

Ryc. 6. Formy i obiekty ochrony przyrody na obszarze gminy Barlinek (źródło: geoserwis.gdos.gov.pl)

8. Powietrze atmosferyczne

Standardy jakości powietrza atmosferycznego

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz. U. poz. 1031) przedstawiono w tabeli poniżej (tab. 4).

Tab. 4. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Margines tolerancji [%] ----- [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]				
			2010	2011	2012	2013	2014
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	-	-	-	-	-
	24 godziny	125 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 2,5 ^{g)}	rok kalendarzowy	25 ^{c), j)}	4	3	2	1	1
		20 ^{c), k)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 10 ^{h)}	24 godziny	50 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenek węgla	osiem godzin ⁱ⁾	10.000 ^{c), i)}	-	-	-	-	-

c) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; d) Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; e) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin; f) Suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10; g) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 2,5 μm (PM2,5) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; h) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 10 μm (PM10) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; i) Maksymalna średnia ośmiogodzinna, spośród średnich kroczących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Każdą tak obliczoną średnią ośmiogodzinną przypisuje się dobie, w której się ona kończy; pierwszym okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1700 dnia poprzedniego do godziny 100 danego dnia; ostatnim okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1600 do 2400 tego dnia czasu środkowoeuropejskiego CET; j) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2015 r. (faza I); k) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 r. (faza II).

Na obszarze gminy Barlinek funkcjonuje system ciepłowniczy zarządzany przez SEC Barlinek Sp. z o.o, który obsługuje budynki usytuowane na terenie miasta. Oprócz tego w

mieście funkcjonują kotłownie lokalne i przemysłowe. SEC Barlinek Sp. z o.o. dostarcza ciepło do użytkowników obiektów budownictwa jednorodzinnego, wielorodzinnego (10 odbiorców – 2014 r.), jak również siedzib podmiotów gospodarczych oraz obiektów użyteczności publicznej (74 odbiorców instytucjonalnych – 2014 r.). Ponadto na obszarze miasta funkcjonuje szereg indywidualnych źródeł ciepła – kotłowni lokalnych oraz palenisk domowych zasilanych głównie węglem, gazem ziemnym opałowym, drewnem oraz w niewielkim stopniu ogrzewaniem elektrycznym. Ponadto w mieście wykorzystywana jest biomasa (np. kotły do produkcji ciepła wykorzystywane przez „Barlinek Inwestycje” Sp. z o.o.). Również w wielu gospodarstwach domowych funkcjonują kotły na biomasę, w tym drewno. Ciepło wykorzystywane jest do ogrzewania domów oraz na potrzeby ciepłej wody użytkowej. Oprócz tego, na osiedlu „Górny Taras” w Barlinku (osiedle SM „DOM”) zlokalizowana jest pompa ciepła. Ponadto używane są kolektory słoneczne np.(instalacja solarna na Osiedlu Spółdzielni Mieszkaniowej „DOM” „Górny Taras” w Barlinku, kolektory słoneczne na budynkach szpitalnych SP ZOZ Szpital Powiatowy w Barlinku.

W granicach obszaru planu nie występują obiekty uciążliwe dla środowiska. Na obszarze planu głównymi emitarami zanieczyszczeń powietrza jest transport drogowy i niska emisja z obiektów mieszkaniowo - usługowych. Zaznaczyć należy, iż obszar planu charakteryzuje występowanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zaopatrzonej w indywidualne systemy ogrzewania co powoduje, iż często materiałem służącym ogrzewaniu bywają elementy, które podczas procesu spalania emitują szkodliwe dla środowiska substancje. Emitentem zanieczyszczeń na terenie gminy są niewątpliwie także niewielkie obiekty przemysłowe związane głównie z przemysłem drzewnym.

W 2016 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonał oceny poziomu substancji w powietrzu za 2015 r. w strefach województwa zachodniopomorskiego. Gmina Barlinek podlegała rocznej ocenie jakości powietrza jako jedna z gmin strefy zachodniopomorskiej. Ponadto na terenie gminy Barlinek wykonywane były pomiary wskaźnikowe dwutlenku siarki i dwutlenku azotu na dwóch punktach, przy ul. Szosa do Lipian i przy ul. Widok.

Wyniki dokonanych pomiarów wykazują, iż

- dla zanieczyszczeń SO₂, NO_x, CO, C₆H₆, PM_{2,5}, Pb, As, Cd, Ni, O₃ ze względu na ochronę zdrowia, strefa zachodniopomorska otrzymała klasę A, dla której nie są wymagane działania naprawcze,
- dla zanieczyszczeń SO₂, NO_x i O₃ ze względu na ochronę roślin nie odnotowano przekroczenia poziomów dopuszczalnych,
- dla zanieczyszczeń ozonu przekroczony został poziom celu długoterminowego, zarówno ze względu na ochronę zdrowia ludzi, jak i ochronę roślin, otrzymując klasę D2,
- dla stężenia pyłu PM₁₀ oraz benzo(a)piranu zawartego w pyłe PM₁₀ odnotowano przekroczenie poziomu dopuszczalnego, przypisując klasę C pod kątem zanieczyszczenia pyłem PM₁₀ oraz benzo(a)pirenem.

Tab. 5. Wynikowe klasy dla poszczególnych zanieczyszczeń dla strefy zachodniopomorskiej uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia w 2015 roku (*Ocena roczna jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim za rok 2015, WIOŚ, Szczecin, 2016*).

Strefa	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy									Klasa ogólna strefy
	SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	O ₃	BaP	PM2,5	
Warmińsko - mazurska	A	A	<u>C</u>	A	A	A	A	<u>C</u>	A	<u>C</u>

Gospodarka cieplna na terenie gminy opiera się o własne kotłownie lokalne i indywidualne źródła ciepła. Kotłownie opalane są głównie paliwem stałym (węgiel) oraz gazem ziemnym, a także biomasą. Istniejące źródła ciepła zaspokajają poszczególnych odbiorców, jednakże stan techniczny tych obiektów w większości nie odpowiada obowiązującym normom, a ich niska sprawność, wysoki poziom emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, czy wysokie koszty eksploatacji sprawiają, że stają się one nieekonomiczne. Energia cieplna z lokalnych lub indywidualnych kotłowni ma swoje uzasadnienie w przypadku rozproszonej zabudowy. Na terenie gminy zachodzi konieczność modernizacji źródeł ciepła. Następować to powinno przez eliminację nierentownych źródeł ciepła w wyniku kompleksowego zastosowania automatyki i najnowszych technologii oczyszczania spalin oraz przez zwiększenie udziału gazu ziemnego jako paliwa opałowego w przypadkach sfinansowania przez zainteresowanych użytkowników realizacji sieci rozdzielczej gazowej, w celu przyłączenia ich nieruchomości.

Zgodnie z obowiązującym *Planem Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta i Gminy Barlinek na lata 2015 – 2020* wizja Gminy Barlinek w zakresie gospodarki niskoemisyjnej i ochrony klimatu będzie realizowana przez następujące cele:

- redukcja emisji CO₂ na terenie Gminy o 20% do roku 2020 w stosunku do przyjętego roku bazowego 2010;
- redukcja zużycia energii finalnej na terenie Gminy o 20% do roku 2020 w stosunku do przyjętego roku bazowego 2010;
- przynajmniej 20% udział energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych na terenie Gminy w całkowitym bilansie energii finalnej do roku 2020.

Cele te są zgodne z celami unijnego pakietu klimatyczno-energetycznego (cele „3 x 20%”). Gmina Barlinek realizując cele do roku 2020 będzie skupiać swoje działania, by w dłuższej perspektywie czasu osiągnąć następujące efekty:

- Wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców Gminy;
- Zwiększenie stopnia termomodernizacji budynków mieszkaniowych oraz maksymalizacja termomodernizacji budynków użyteczności publicznej;
- Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii w stopniu maksymalnym;
- Ograniczenie wykorzystania indywidualnych źródeł ciepła, zwłaszcza tych korzystających z paliw stałych,
- Promowanie podłączania obiektów do miejskiego systemu ciepłowniczego.

Wymienione efekty powstaną dzięki prowadzeniu przez Gminę odpowiedniej polityki lokalnej, a w szczególności poprzez:

- Podejmowanie działań promocyjnych i informacyjnych zarówno dla mieszkańców Gminy, jak i przedsiębiorców;

- Dostosowanie istniejących dokumentów strategicznych i planistycznych do zapisów niniejszego dokumentu;
- Przyjmowanie nowych dokumentów planistycznych, których zapisy będą uwzględniały cele niniejszego dokumentu;
- Uwzględnianie zagadnień ochrony klimatu i gospodarki niskoemisyjnej w wewnętrznych procedurach i instrukcjach Urzędu, np. włączanie przez gminę kryteriów i/lub wymagań ekologicznych do procesu udzielania zamówień publicznych i poszukiwanie rozwiązań ograniczających negatywny wpływ produktów/usług na środowisko oraz uwzględniających cały cykl życia produktów.

Realizacja celów będzie skupiała się na obszarach priorytetowych:

1. Budynki użyteczności publicznej i budynki/urządzenia komunalne;
2. Budynki indywidualne i budynki/urządzenia niekomunalne usługowe/przemysłowe);
3. Zaopatrzenie w ciepło;
4. Oświetlenie elementów infrastruktury;
5. Transport drogowy.

9. *Klimat akustyczny*

Wskaźniki dotyczące dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku znajdują się w rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014, poz. 112). W przypadku planowania przestrzennego, które jest działaniem długookresowym zasadnym jest wykorzystywanie wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N , które odnoszą się do wszystkich dób w ciągu roku. Z kolei wskaźniki dobowe L_{AeqD} i L_{AeqN} wskazują hałas „chwilowy” odnotowany w danym miejscu w obrębie jednej konkretnej doby i są skutecznie stosowane w celach kontrolnych.

Tab. 6. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej Tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny mieszkaniowo – usługowe	68	59	55	45

Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe				
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys mieszkańców	70	65	55	45

Tab. 7. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia pomiarów kontrolnych w odniesieniu do jednej doby.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następujących	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	61	56	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny mieszkaniowo – usługowe Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe	65	56	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys mieszkańców	68	60	55	45

Na klimat akustyczny wpływ ma głównie hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy). Hałas komunikacyjny można oceniać wg subiektywnej skali uciążliwości (opracowanej przez PZH). Dla niektórych terenów poziom dopuszczalny należy do kategorii o średniej, a nawet dużej uciążliwości.

Tab. 8. Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego

Uciążliwość	L_{Aeq} [dB]
mała	< 52
średnia	52...62
duża	63.....70
bardzo duża	> 70

Obszar planu położony w południowo-zachodniej części Barlinka charakteryzuje się małą intensywnością zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Wzdłuż północno-zachodniej i północnej granicy terenu objętego opracowaniem przebiega ulica Gorzowska w kierunku Gorzowa i Nowogródka. Ulica Gorzowska i skrzyżowanie w rejonie „NETTO” (komunikacja samochodowa) dla analizowanego terenu są najistotniejszymi źródłami hałasu, które kształtują klimat akustyczny tego rejonu. Do innych znacznie mniejszych źródeł wewnętrznych należą zakłady usługowe, parkingi i okresowo hałas szkolny. Ponadto należy tu dodać źródła zewnętrzne, które występują na obrzeżu opracowania. Są to: PPPB – Zakład Betoniarski Barlinek ze stacją paliw i PKN Orlen – stacja paliw przy ul. Gorzowskiej.

Dla obszaru planu brak pomiarów natężenia hałasu wzdłuż głównych ulic, w tym ulicy Gorzowskiej. Uciążliwości akustyczne występują w granicach obszaru wyłącznie wzdłuż ciągów komunikacyjnych (ul. Gorzowskiej) i towarzyszącym im parkingom. Ciągi komunikacyjne obszaru planu należą do drugorzędnych w skali województwa i powiatu pod względem natężenia ruchu, w związku z czym ich uciążliwość akustyczna jest na pewno mniejsza.

Zanieczyszczenie hałasem obejmuje aktualnie niewielki pas terenu (w przyszłości może być znacznie większy) sąsiadujący bezpośrednio z ulicą Gorzowską i skrzyżowaniem w rejonie „Netto”. W związku z tym należy bezwzględnie przestrzegać wyznaczonych w planie linii regulacyjnych od dróg i ulic, a w szczególności nieprzekraczalnych linii zabudowy. Wskazane są wzdłuż ulic tzw. przedogródki z dużą ilością zieleni, m.in. pełniące rolę zieleni izolacyjnej.

10. Stan czystości wód powierzchniowych

W granicach obszaru planu nie występują wody powierzchniowe. Południowa i północno-wschodnia część terenów objętych planem miejscowym, przylegają do Jeziora Barlineckiego.

W 2015 roku WIOŚ w Szczecinie dla powiatu myśliborskiego przeprowadził badania jedynie dla Jeziora Sitno Wielkie. Ostatnie badania przeprowadzone dla Jeziora Barlineckiego wykonane zostały w 2010 roku, w wyniku których stan ekologiczny wód Jeziora Barlineckiego oceniono jako stan umiarkowany (III klasa).

W związku z *Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. Nr 257, poz. 1545)* zweryfikowane zostały oceny jezior badanych w roku 2010 i 2011. W związku z powyższym stan ekologiczny Jeziora Barlineckiego określony został jako bardzo dobry.

11. Stan czystości wód podziemnych

Obszar planu położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 135 Zbiornik Barlinek, dla którego w 2015 roku opracowana została „*Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanowieniem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 135 Zbiornik Barlinek*”, zatwierdzona przez Ministra Środowiska decyzją z dnia 30.10.2015 r., znak: DGK-II.4731.87.2015.AK. Zgodnie z powyższą dokumentacją obszar planu zlokalizowany jest w proponowanym do ustanowienia obszarze ochronnym (zgodnie z art. 60 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne). Wydajność tego zbiornika sięga 90-120 m³. Ciśnienie wody wynosi od 100-800 kPa. Powierzchnia zbiornika wynosi 131,4 km² obszaru wyznaczonego w okolicach Barlinka, jako GZWP wynosi 170 km², natomiast powierzchnia obszaru ochronnego wynosi 142,76 km², obejmując częściowo tereny poza granicami GZWP. Dyspozycyjne zasoby zbiornika wynoszą 408 m³/h, natomiast zasoby odnawialne – w ilości 1522 m³/h.

W 2015 roku badania wód podziemnych na terenie powiatu myśliborskiego wykonane zostało na poziomie krajowym w ramach monitoringu operacyjnego w 1 punkcie pomiarowym, zlokalizowanym w miejscowości Barlinek (punkt 949).

W wyniku przeprowadzonej oceny stwierdzono występowanie wód zadowalającej jakości (II klasa). Nie stwierdzono zanieczyszczenia wód azotanami (stężenie azotanów kształtowało się na niskim poziomie i odpowiadało) klasie – wody bardzo dobrej jakości).

12. *Promieniowanie elektromagnetyczne*

W środowisku pola elektryczne o natężeniach przekraczających 1 kV/m występują w otoczeniu napowietrznych linii przesyłowych 220 i 400 kV, a także na niewielkim obszarze pod liniami 110 kV. Wszystkie krajowe linie przesyłowe są tak projektowane i konstruowane, aby natężenia pola w ich otoczeniu były znacznie mniejsze od wartości dopuszczalnych. Pole elektryczne na ogrodzonym terenie stacji elektroenergetycznych może osiągnąć w niektórych miejscach wartości zbliżone do dopuszczalnych – są to jednak miejsca dostępne tylko dla osób uprawnionych. Natężenie pola magnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać 60 A/m. Nawet wokół linii przesyłowych najwyższych napięć jest ono niewielkie, porównywalne z polami, jakie występują obok przewodów domowej instalacji niskiego napięcia oraz elektrycznego sprzętu powszechnego użytku. Pole magnetyczne wytwarzane jest również przez aparaturę i urządzenia instalowane w stacjach elektroenergetycznych. Ze względu na znaczne odległości aparatury wysokonapięciowej od ogrodzenia stacji, pole magnetyczne poza terenem stacji można praktycznie pominąć. Przez obszar opracowanie nie przebiega jednak żadna linia wysokiego napięcia, przez co zagrożenie promieniowaniem elektromagnetycznym nie występuje.

Linie elektroenergetyczne oraz instalacje radiokomunikacyjne (takie jak stacje bazowe telefonii komórkowej, stacje radiowe i telewizyjne) to najpowszechniej występujące instalacje będące źródłem pól elektromagnetycznych (PEM), które mają istotny wpływ na ogólny poziom pól w środowisku. Przy zachowaniu dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku nawet długotrwałe oddziaływanie promieniowania niejonizującego pola elektromagnetycznego nie wywołuje reakcji w organizmach żywych. Zasady ochrony środowiska przed niejonizującym promieniowaniem elektromagnetycznym regulowane są przez ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z p. zm.). Ochrona polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów tych pól poniżej wartości dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach. Użytkownik urządzenia oraz prowadzący instalację emitujące pola elektromagnetyczne, które są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, są zobowiązani do wykonania pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania oraz każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji.

Na obszarze planu nie występują linie wysokiego napięcia i trafostacje wysokich napięć. Nie stwierdzono także występowania masztów z urządzeniami telekomunikacyjnymi.

W związku z powyższym można przyjąć, że na obszarze planu nie występuje problem szkodliwego dla ludzi promieniowania elektromagnetycznego

IV. EKOFIZJOGRAFICZNE UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU GMINY

W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska zagospodarowania oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań zaleca się uwzględnienie następujących ograniczeń i uwarunkowań:

- zaleca się nielocalizowanie na terenie przedsięwzięć zawsze znacząco oddziaływujących na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem niezbędnych elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym infrastruktury komunalnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nie zaleca się lokalizacji inwestycji które oddziałują lub mogą znacząco negatywnie oddziaływać na przedmiot ochrony obszarów Natura 2000;
- zaleca się wskazanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów mieszkaniowych objętych ochroną akustyczną;
- w przypadku lokalizacji uciążliwych funkcji produkcyjnych lub usługowych zaleca się stosowanie zieleni izolacyjnej i ograniczenie uciążliwości do zajmowanych terenów;
- wskazane jest wykorzystanie do ogrzewania budynków mieszkalnych kotłowni działających na proekologiczne paliwa (olej, gaz, biomasa) oraz zastosowanie urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności, zaleca się także wykorzystanie źródeł energii odnawialnej (energia słoneczna, wody);
- w zakresie gospodarki ściekowej powinien obowiązywać zorganizowany sposób odprowadzania ścieków i pełnoprofilowe ich oczyszczanie z uwagi na wrażliwe cechy środowiska gruntowo - wodnego;
- ze względu na ochronę wód powierzchniowych i podziemnych nie powinno się odprowadzać nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu;
- wody opadowe z nawierzchni terenów komunikacyjnych i utwardzonych (w tym parkingów i miejsc postojowych), zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być podczyszczone na terenie inwestora, przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- zaleca się wprowadzenie zakazu lokalizacji składowisk i zakładów utylizacji odpadów z uwagi na niesprzyjające warunki geologiczno – gruntowe i hydrogeologiczne, zaleca się także likwidację miejsc nielegalnego składowania odpadów i ich rekultywację;
- zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych na terenach mieszkaniowych i wykorzystywanie ich do nawodnień terenów zieleni;
- zaleca się wzmocnienie zieleni przyulicznej z możliwością realizacji nasadzeń alejowych z drzewami odpowiednimi dla warunków siedliskowych;
- dla terenów zabudowy powinno się określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej;
- kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego terenu musi uwzględniać zachowanie lokalnego systemu powiązań przyrodniczych i jego zewnętrznych połączeń;
- ze względu na położenie w pobliżu jezior zaleca się prowadzenie działań zmierzających do zwiększenia naturalnej retencji leśnej oraz glebowej;
- rozwój zabudowy mieszkaniowej powinien być ograniczony do sąsiedztwa terenów już zainwestowanych jako uzupełnienie ich struktury przestrzennej i powinien być skorelowany z rozwojem infrastruktury technicznej, w tym głównie sieci kanalizacyjnej i wodociągowej, zaleca się ograniczenie osadnictwa na terenach zagrożonych

powodziami, planowana zabudowa powinna być dostosowana do charakterystyki architektonicznej istniejącej zabudowy w celu ochrony walorów krajobrazu kulturowego.

V. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU

1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia planu znajdują się w 4 rozdziałach zawierających *przepisy wstępne* (rozdz. 1), ustalenia ogólne (rozdz. 2), *ustalenia szczegółowe* (rozdz. 3), *przepisy przejściowe i końcowe* (rozdz. 4).

W *rozdziale 1* zawarto **przepisy wstępne**, w których znajdują się informacje dotyczące określeń stosowanych w uchwale planu, oznaczeń graficznych stosowanych na rysunku planu oraz kategoriach przeznaczenia terenu. Na rysunku planu stosuje się oznaczenia graficzne, które są obowiązującymi ustaleniami planu. Określają one: granice obszaru objętego planem miejscowym, linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, przeznaczenie terenów, obowiązujące linie zabudowy, nieprzekraczalne linie zabudowy, obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków proponowane do wpisu do rejestru zabytków, obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, granica strefy ochrony konserwatorskiej "B", granica strefy ochrony konserwatorskiej "K", granica strefy ochrony konserwatorskiej „WIII” stanowiska archeologicznego, granica strefy ochrony konserwatorskiej "E", odległości od linii zabudowy.

Ponadto na rysunku planu znajdują się oznaczenia graficzne wynikające z przepisów odrębnych: granice SOOS „Ostoja Barlinecka”, granice OSOP „Puszcza Barlinecka”, granice Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego, granice otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego, granice strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, obiekty wpisane do rejestru zabytków. Pozostałe oznaczenia występujące na rysunku planu stanowią oznaczenia informacyjne planu.

W *rozdziale 2* zawarto **ustalenia ogólne**. Na obszarze planu znajdują się przeznaczenia MN - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, MN/U - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, MW/U - teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej, U - teren zabudowy usługowej, UT - teren usług turystyki, Uo - teren usług oświaty, Ro - teren otwarty, ZP - teren zieleni urządzonej, ZL - teren lasu, ZC - teren czynnego cmentarza, E - teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyka, K – teren infrastruktury technicznej – kanalizacja, KP - teren parkingu, KD-Z - teren drogi publicznej klasy zbiorczej, KD-L - teren drogi publicznej klasy lokalnej, KD-D - teren drogi publicznej klasy dojazdowej, KD-PJ - teren ciągu pieszo-jezdnego, KD-P - teren ciągu pieszego, KDW - teren drogi wewnętrznej.

W zakresie **zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz krajobrazu** dopuszcza się m. in. lokalizację kolektorów słonecznych i paneli fotowoltaicznych oraz zakazuje się lokalizację elektrowni wiatrowych.

W zakresie **zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego** zakazuje się dokonywania makroniwelacji terenu, z wyjątkiem niwelacji niezbędnych do przeprowadzenia inwestycji infrastrukturalnych, drogowych oraz przeznaczonych pod inwestycję celu publicznego. W przypadku zabudowy terenów zmeliorowanych ustala się obowiązek przebudowy systemu melioracji wodnej, w sposób umożliwiający jego prawidłowe funkcjonowanie oraz zapewniający swobodny przepływ wód. Na obszarze planu zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska, za wyjątkiem: inwestycji infrastruktury technicznej, drogowej i parkingów oraz inwestycji celu publicznego. Jednocześnie dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania wykazała brak negatywnego wpływu i oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięć, dla których odstąpiono od sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto na obszarze planu

zakazuje się” lokalizacji obiektów i urządzeń, których oddziaływanie na środowisko określone dopuszczalnymi poziomami emisji wykracza poza granice działki budowlanej, na której jest inwestycja oraz składowania odpadów i magazynowania złomu. Ustala się obowiązek: stosowania rozwiązań mających na celu minimalizację uciążliwości spowodowanych prowadzeniem działalności gospodarczej, magazynowania odpadów w sposób zapewniający ochronę przed przenikaniem zanieczyszczeń do wód podziemnych i gleby oraz ochrony historycznych bruków, drzew i zieleni.

W zakresie **zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków** na obszarze objętym planem zlokalizowane są zabytki wpisane do rejestru zabytków, dla których obowiązują przepisy odrębne dotyczące ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Ponadto na obszarze objętym planem zlokalizowane są obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków chronione planem, dla których obowiązują zasady ochrony zawarte w ustaleniach szczegółowych dla poszczególnych terenów. Na obszarze planu ustala się strefy ochrony konserwatorskiej "B", "K" oraz strefę ochrony konserwatorskiej „WIII” stanowiska archeologicznego AZP 40-11/24, w granicach której ustala się ochronę konserwatorską polegającą na prowadzeniu prac ziemnych z uwzględnieniem przepisów odrębnych o zabytkach i opiece nad zabytkami. Ponadto ustala się strefę ochrony konserwatorskiej "E", obowiązującej na całym obszarze planu, w granicach której obowiązuje zakaz przesłaniania panoramy Starego Miasta oraz jeziora Barlineckiego.

W zakresie **wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych** na terenach dróg publicznych dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury, przystanków, wiat przystankowych i zieleni.

W zakresie **granic i zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych**: obszar planu znajduje się w granicach Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otulinie, zgodnie z Rozporządzeniem Nr 107/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 21 lipca 2006 r. w sprawie Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Ponadto część obszaru planu znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 „Puszcza Barlinecka” PLB080001 oraz obszaru Natura 2000 „Ostoja Barlinecka” PLH080071. Dla części terenów, 3UT, 1Uo, 1Ro, 5ZP, 6ZP, 1ZL, 1ZC, 2KD-P, 1KDW, 3KDW, 3KD-P, zlokalizowanych w granicach obszaru Natura 2000, obowiązują ustalenia zgodnie z przepisami odrębnymi zawartymi w ustawie o ochronie przyrody. Tereny 2MN/U, 1K i 3KP oraz część terenów 3MN/U, 1MN/U, 4U, 3UT, 3ZP, 6ZP, 1KD-D, 1KDW i 2KD-P znajdują się w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują ustalenia zgodnie z przepisami odrębnymi o cmentarzu i chowaniu zmarłych. Na obszarze planu ustala się ochronę wód podziemnych, położonych w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 135 „Zbiornik Barlinek”, poprzez: nakaz stosowania miejsc postojowych dla samochodów o nawierzchni nieprzepuszczającej zanieczyszczeń do gruntu, zakaz magazynowania odpadów w sposób mogący powodować przenikanie zanieczyszczeń do wód podziemnych i gleby, zakaz odprowadzania ścieków, z wyłączeniem wód opadowych lub roztopowych, nie pochodzących z powierzchni zanieczyszczonych, bezpośrednio do gruntu lub wód powierzchniowych oraz ustala się obowiązek podczyszczenia wód opadowych i roztopowych przed odprowadzeniem z terenów utwardzonych w przypadku przekroczenia dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń.

W zakresie **zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej** ustala się: w zakresie zaopatrzenia w wodę: dla zabudowy w granicach strefy sanitarnej cmentarza 50 m, nakazuje się zaopatrzenie w wodę wyłącznie z ogólnodostępnej sieci wodociągowej, w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych: ustala się odprowadzanie ścieków do oczyszczalni ścieków poprzez sieć kanalizacji sanitarnej, dopuszcza się szczelne zbiorniki bezodpływowe wyłącznie do czasu podłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej, w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych: ustala się

odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z dachów budynków oraz terenu poprzez infiltrację do warstw wodonośnych gruntu, a w przypadku niewystarczająco chłonnej powierzchni terenu biologicznie czynnego działki, dopuszcza się gromadzenie wód opadowych w zbiornikach retencyjnych na terenie działki, dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, zakazuje się odprowadzania nieoczyszczonych wód opadowych i roztopowych do gruntu, ustala się obowiązek podczyszczenia wód opadowych i roztopowych przed odprowadzeniem powierzchniowym z parkingów lub ich wprowadzeniem do odbiornika, w tym powierzchni gleby i wód powierzchniowych, w przypadku przekroczenia dopuszczalnych wartości określonych w przepisach odrębnych, w przypadku realizacji dróg dopuszcza się stosowanie alternatywnych metod związanych z lokalną infiltracją przy użyciu rowów i niecek infiltracyjno-retencyjnych, w celu odprowadzania wód opadowych, ustala się obowiązek stosowania metod utwardzania terenu o jak najniższym stopniu uszczelnienia z wyłączeniem dróg, placów postojowych i parkingów, szczególnie na terenach o funkcjach usługowych, w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną dopuszcza się zaopatrzenie z paneli fotowoltaicznych, w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą i ciepło: ustala się zaopatrzenie w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej, dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych, niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła oraz dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych źródeł ciepła, m.in.: paliw gazowych, energii elektrycznej, kolektorów słonecznych i pomp ciepła.

W rozdziale 3 znajdują się ustalenia szczegółowe. Na obszarze planu wyznacza się:

Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MN, 2MN dla których ustala się przeznaczenie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie zabudowy wolnostojącej i bliźniaczej. Na terenie dopuszcza się: usługi wbudowane w bryłę budynku i dobudowane do budynku, budynki gospodarcze i garaże, zieleń wraz z obiektami małej architektury, objekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w granicach Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otulinie. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 30 % powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 40 % powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy mieszkaniowej nie większa niż 10 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3.

Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej 1MN/U – 4MN/U, dla których ustala się przeznaczenie zabudowa mieszkaniowa i usługowa.

Na terenie 1 MN/U dopuszcza się: usługi wbudowane w bryłę budynku i dobudowane do budynku, zieleń wraz z obiektami małej architektury, objekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K” i „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 80 % powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 5 % powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 9 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 2.

Na terenie 2 MN/U dopuszcza się: usługi w parterze budynku, budynki gospodarcze i garaże, zieleń wraz z obiektami małej architektury, objekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B” i „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują ustalenia zgodnie z przepisami odrębnymi o cmentarzu i chowaniu zmarłych. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 40 % powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż

30 % powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 10 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3.

Na terenie 3 MN/U ustala się przeznaczenie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie zabudowy szeregowej, zabudowa usługowa. Dopuszcza się: usługi wbudowane w bryłę budynku, budynki gospodarcze i garaże, zieleń wraz z obiektami małej architektury, obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B” i „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują ustalenia zgodnie z przepisami odrębnymi o cmentarzu i chowaniu zmarłych. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 50 % powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 30 % powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 10 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3.

Na terenie 4 MN/U ustala się przeznaczenie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie zabudowy wolnostojącej lub bliźniaczej, zabudowa usługowa. Dopuszcza się: usługi wbudowane w bryłę budynku, dobudowane do budynku lub w budynkach samodzielnych, budynki gospodarcze i garaże, zieleń wraz z obiektami małej architektury, obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. W przypadku dobudowanych i wbudowanych usług do budynku mieszkalnego, ich powierzchnia użytkowa nie może przekraczać 50% powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B” i „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 30 % powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 30 % powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 10 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3.

Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej 1MW – 3MW, dla których ustala się przeznaczenie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Na terenie dopuszcza się: usługi w parterach budynku, budynki gospodarcze i garaże, zieleń wraz z obiektami małej architektury, obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Tereny 2MW i 3MW zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B”, a tereny 1MW – 3MW zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E”. Tereny zlokalizowane są w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 50 % powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 20 % powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 15 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 4.

Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługi 1MW/U, dla którego ustala się przeznaczenie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i usługi. Na terenie dopuszcza się: usługi w parterach budynku lub w budynkach samodzielnych, budynki gospodarcze i garaże, zieleń wraz z obiektami małej architektury, obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B” i „E” oraz w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren zlokalizowany jest w części w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują ustalenia zgodnie z przepisami odrębnymi o cmentarzu i chowaniu zmarłych. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 50 % powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 20 % powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 14 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3.

Tereny zabudowy usługowej 1U – 4U, dla których ustala się przeznaczenie zabudowa usługowa. Na terenie dopuszcza się: zieleń wraz z obiektami małej architektury, obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Na terenie 1U dopuszcza się lokalizację ogólnodostępnego placu miejskiego, sezonowych ogródków gastronomicznych, ekspozycji tymczasowych i wystaw plenerowych. Tereny 1U, 3U i 4U zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B” i „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren 2U zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K” i „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Tereny 1U, 3U i 4U zlokalizowane są w części w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują ustalenia zgodnie z przepisami odrębnymi o cmentarzu i chowaniu zmarłych. Ustala się dla terenu 1U: utrzymanie istniejącej powierzchni zabudowy, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 40% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 12,5 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3 kondygnacje. Ustala się dla terenu 2U: powierzchnia zabudowy 100% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 12,5 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3 kondygnacje. Ustala się dla terenów 3U i 4U: powierzchnia zabudowy nie większa niż 50% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 40% powierzchni działki budowlanej, wysokość budynków usługowych nie większa niż 10,5 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3 kondygnacje.

Tereny zabudowy usług turystyki 1UT – 3UT, dla których ustala się przeznaczenie usługi turystyki. Na terenie 1UT dopuszcza się: zieleń wraz z obiektami małej architektury, ścieżki pieszo – rowerowe, obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Na terenie ustala się zabudowę w formie zabudowy pensjonatowej. Na terenie 2UT dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej z wymogiem rewaloryzacji. Tereny 1UT, 2UT zlokalizowane są w części w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B” i „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren 2UT zlokalizowany jest w części w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „WIII”. Teren 3UT zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w części w granicach obszaru Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Puszcza Barlinecka”. Tereny 1UT, 3UT zlokalizowane są w części w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują ustalenia zgodnie z przepisami odrębnymi o cmentarzu i chowaniu zmarłych. Ustala się dla terenu 1UT: powierzchnia zabudowy nie większa niż 25% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 50% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 10,5 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3 kondygnacje. Ustala się dla terenu 2UT: powierzchnia zabudowy nie większa niż 30% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 40% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 12 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 3 kondygnacje. Ustala się dla terenu 3UT: powierzchnia zabudowy nie większa niż 20% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 60% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 8 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 2 kondygnacje.

Tereny zabudowy usług oświaty 1Uo, 2Uo, dla których ustala się przeznaczenie usługi oświaty. Na terenach dopuszcza się: zieleń wraz z obiektami małej architektury, obiekty, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne. Na 1Uo terenie dopuszcza się obiekty nauki, kultury, administracji publicznej, terenowe obiekty sportu i rekreacji. Na terenie 2Uo dopuszcza się obiekty nauki, kultury, administracji publicznej,

terenowe obiekty sportu i rekreacji, urządzenia plenerowe, altany i wiaty. Teren 1Uo zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K” i „E” i w części w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „WIII” oraz w części w granicach obszaru Natura 2000 Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Ostoja Barlinecka” i w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren 2Uo zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K” i „E” oraz w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Ustala się dla terenu 1Uo: powierzchnia zabudowy nie większa niż 60% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 30% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 12,5 m. Ustala się dla terenu 2Uo: powierzchnia zabudowy nie większa niż 20% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 60% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 12,5 m.

Tereny rolnicze 1Ro, 2Ro, dla których ustala się przeznaczenie tereny otwarte w formie ogrodów przydomowych i ogólnodostępnych terenów rekreacyjnych. Na terenach dopuszcza się: obiekty małej architektury, budynki gospodarcze, altany i wiaty. Tereny zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E”, a teren 1Ro, zlokalizowany jest w części w granicach obszaru Natura 2000 Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Ostoja Barlinecka” oraz Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Puszcza Barlinecka”. Tereny zlokalizowane są w całości w granicach Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny.

Tereny zieleni urządzonej 1ZP – 9ZP, dla których ustala się przeznaczenie: zieleń urządzona. Na terenach zakazuje się lokalizacji zabudowy. Na terenie 1ZP ustala się zabezpieczenie pozostałości nagrobków dawnego cmentarza. Na terenach dopuszcza się lokalizację ciągów pieszych, ścieżek pieszo-rowerowych, obiektów małej architektury, ścieżek spacerowych z organizacją miejsc wypoczynku, urządzeń plenerowych. Na terenach zakazuje się lokalizacji zabudowy. Tereny 1ZP, 2ZP, 3ZP i 4ZP zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K”, tereny 1ZP i 2ZP zlokalizowane są w części w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „WIII”, wszystkie tereny zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E”. Tereny 5ZP i 6ZP zlokalizowane są w części w granicach obszaru Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Puszcza Barlinecka”. Teren 8ZP zlokalizowany jest w części w granicach obszaru Natura 2000 Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Ostoja Barlinecka”, dla której obowiązują przepisy odrębne o ochronie przyrody. Wszystkie tereny zlokalizowane są w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Ponadto tereny 3ZP i 6ZP zlokalizowane są w części w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m. Na terenie 3ZP dopuszcza się remont, utrzymanie i przebudowę istniejącej zabudowy przy zachowaniu parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zasad zagospodarowania terenu: wysokość budynków nie większa niż 5 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 1. Na terenie 4ZP dopuszcza się zabudowę przy zachowaniu parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zasad zagospodarowania terenu: powierzchnia zabudowy nie większa niż 20% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 30% powierzchni działki budowlanej, wysokość budynków nie większa niż 6 m, liczba kondygnacji nadziemnych nie większa niż 1. Ustala się zagospodarowanie terenów zespołami zieleni wysokiej i niskiej, w oparciu o jedno-rodny projekt urządzenia zieleni.

Teren lasu 1ZL, dla którego ustala się przeznaczenie: lasy w formie parku leśnego. Zagospodarowanie terenu zgodnie z przepisami odrębnymi o lasach. Teren zlokalizowany jest w części w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w części w granicach obszaru Natura 2000 Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Ostoja Barlinecka” oraz Obszar Specjalnej

Ochrony Ptaków „Puszcza Barlinecka” i w całości w granicach Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny.

Teren czynnego cmentarza 1ZC, dla którego ustala się przeznaczenie: cmentarz. Na terenie ustala się zagospodarowanie terenu zgodnie z przepisami odrębnymi. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E”, w części w granicach obszaru Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Puszcza Barlinecka” oraz w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego.

Tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka 1E, 2E, dla których ustala się przeznaczenie: infrastruktura techniczna – elektroenergetyka. Teren 1E zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K” i „E” oraz w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 80% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 10% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 5 m.

Teren infrastruktury technicznej – kanalizacja 1K, dla którego ustala się przeznaczenie: infrastruktura techniczna – kanalizacja. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K” i „E” oraz w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują przepisy odrębne o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Ustala się: powierzchnia zabudowy nie większa niż 80% powierzchni działki budowlanej, powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 10% powierzchni działki budowlanej, wysokość zabudowy nie większa niż 5 m.

Tereny parkingu 1KP - 4KP, dla których ustala się przeznaczenie: parking terenowy. Ustala się powierzchnię terenu biologicznie czynnego – nie mniejszą niż 10 % powierzchni terenu. Na terenach nakazuje się obsadzenie powierzchni biologicznie czynnej zespołami zieleni wysokiej. Na terenach zakazuje się lokalizacji obiektów kubaturowych. Tereny 1KP i 2KP zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B”. Teren 3KP zlokalizowany jest w części w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B”. Tereny 1KP i 2KP w całości oraz teren 3KP w części zlokalizowane są w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K”. Tereny zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren 4KP zlokalizowany jest w całości w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują przepisy odrębne o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

Teren drogi publicznej klasy zbiorczej 1KD-Z, dla którego ustala się przeznaczenie: droga publiczna klasy zbiorczej. Szerokość pasa drogowego drogi 13 - 29 m z lokalnymi poszerzeniami w rejonie skrzyżowań. Teren zlokalizowany jest w części w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B” i „E” oraz w całości w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego.

Tereny drogi publicznej klasy lokalnej 1KD-L, 2KD-L, dla których ustala się przeznaczenie: droga publiczna klasy lokalnej. Szerokość pasa drogowego drogi 9 - 24 m z lokalnymi poszerzeniami w rejonie skrzyżowań. Teren 1KD-L w części oraz 2KD-L w całości zlokalizowane są w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B”, w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego.

Tereny drogi publicznej klasy dojazdowej 1KD-D, 2KD-D, dla których ustala się przeznaczenie: droga publiczna klasy dojazdowej. Szerokość pasa drogowego drogi 9 - 25 m z lokalnymi poszerzeniami w rejonie skrzyżowań. Teren 1KD-D w części oraz 2KD-D w całości

zlokalizowane są w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K”, w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w granicach otuliny Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Teren 1KD-D w części zlokalizowany jest w granicach strefy sanitarnej od cmentarza 50 m, dla którego obowiązują przepisy odrębne o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

Tereny ciągów pieszo-jezdnych 1KD-PJ - 5KD-PJ, dla których ustala się przeznaczenie: ciąg pieszo-jezdny. Szerokość ciągów 5 – 13 m z lokalnymi poszerzeniami w rejonie skrzyżowań. Na terenach dopuszcza się realizację ścieżek rowerowych, miejsc postojowych, zieleni przydrożnej. Teren 1KD-PJ w części oraz 2KD-PJ w całości zlokalizowane są w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B”, 1KD-PJ w części zlokalizowany jest w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „K”, tereny zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w granicach Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny.

Tereny ciągów pieszych 1KD-P, dla którego ustala się przeznaczenie: ciąg pieszy. Szerokość ciągu 5 m z lokalnymi zwężeniami. Na terenach dopuszcza się realizację ścieżek rowerowych, miejsc postojowych, zieleni przydrożnej. Teren zlokalizowany jest w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w całości w granicach Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny, dla których obowiązują przepisy odrębne o ochronie przyrody.

Tereny dróg wewnętrznych 1KDW - 3KDW, dla których ustala się przeznaczenie: droga wewnętrzna. Szerokość dróg 5 - 21 m z lokalnymi poszerzeniami w rejonie skrzyżowań. Na terenach dopuszcza się realizację ścieżek rowerowych, miejsc postojowych, zieleni przydrożnej. Teren 1KDW w części zlokalizowany jest w w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „B”. Tereny zlokalizowane są w całości w granicach strefy ochrony konserwatorskiej „E” oraz w granicach Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny. Teren 3KDW w części zlokalizowany jest w granicach obszaru Natura 2000 Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Ostoja Barlinecka”. Teren 1KDW w części zlokalizowany jest w granicach obszaru Natura 2000 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Puszcza Barlinecka”. Teren 1KDW w części zlokalizowany jest w granicach strefy sanitarnej cmentarza 50 m, dla którego obowiązują przepisy odrębne o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

W **rozdziale 4** znajdują się **przepisy przejściowe i końcowe** w ramach, których powierza się wykonanie uchwały planu Burmistrzowi Barlinka. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

Obecne użytkowanie powierzchni ziemi obszaru planu jest korzystne dla najbardziej wartościowych przyrodniczo terenów w jego granicach. Dotyczy to zwłaszcza strefy brzegowej Jeziora Barlineckiego, gdzie istniejące tam siedliska oraz zasoby szaty roślinnej nie podlegają intensywnym oddziaływaniom antropogenicznym, mającym degradujący wpływ na ich wartości przyrodnicze. Istniejące użytkowanie powierzchni ziemi sprzyja swobodnemu i nieograniczonemu rozwojowi fitocenozy oraz zoocenozy, jak też stopniowemu wzrostowi ich bioróżnorodności. Sprzyja również utrzymywaniu wysokich walorów estetycznych krajobrazu.

W granicach obszaru planu nie jest prowadzona żadna uciążliwa działalność gospodarcza, mająca negatywny wpływ na warunki siedliskowe, a tym samym warunki rozwoju flory i bytowania fauny najbardziej wartościowych przyrodniczo terenów.

Obszar planu od strony południowej i południowo – wschodniej bezpośrednio przylega do Jeziora Barlineckiego. Brzegi jeziora nie są zabudowane i są zagospodarowane jako tereny przyrodnicze, w tym jako zadrzewienia, tereny rolne i zieleni nieurządzone. Jedynie w północno – wschodniej części obszaru planu w pobliżu brzegów jeziora znajdują się tereny sportu i rekreacji oraz usług oświaty.

Środowisko obszaru objętego planem można uznać za stosunkowo odporne na degradację i posiadające zdolności do regeneracji. Obszar planu charakteryzuje się zróżnicowanym stopniem zurbanizowania oraz skalą przekształceń antropogenicznych. W części północnej, wzdłuż ul. Gorzowskiej występuje zabudowa mieszkaniowa, głównie jednorodzinna oraz obiekty usługowe, w tym usługi oświaty. Wyjątek stanowi park przy ul. Gorzowskiej istniejący w miejscu danego cmentarza ewangelickiego. W centralnej części obszaru planu znajduje się istniejący cmentarz komunalny oraz tereny przemysłowe dawnego tartaku. Są one jednak dość dobrze „wkomponowane” w istniejące zadrzewienia. Część południowa obszaru planu, położona na brzegach jeziora to tereny rolne, zadrzewione, w tym obszar dawnego cmentarza żydowskiego (tzw. Górka Żydowska) oraz tereny zieleni nieurządzonej związanej z brzegiem jeziora. Agrocenozy rolne na skutek długotrwałego użytkowania są środowiskiem odpornym na degradację i stosunkowo łatwo się regenerują, zachowując wartości produkcyjne gleb wytworzonych na osadach piaszczystych, pyłowych czy gliniastych. Obszar planu jest w dużej części zadrzewiony, co wpływa na zwiększenie odporności środowiska. Przy stale malejącym stopniu emisji zanieczyszczeń istniejące kompleksy leśne nie są zagrożone degradacją.

Stan wód powierzchniowych i podziemnych na obszarze planu jest zadowalający, choć w przypadku całej jednolitej części wód powierzchniowych wskazano na zagrożenie dla jakości wody wynikające z prowadzonej gospodarki rolnej w całej zlewni, w tym poza granicami miasta. Na terenie gminy pozostaje nierozwiązany problem gospodarki wodno-ściekowej. Lokalne cieki i wody jeziora są pośrednio narażone na spływ środków ochrony roślin lub nawozów z pól uprawnych. Ilość zanieczyszczeń rolniczych uzależniona jest od intensywności prowadzonej gospodarki rolnej i jakości stosowanych nawozów naturalnych i sztucznych. Ponadto obserwuje się zanieczyszczenia pochodzące ze źródeł komunalnych czy komunikacyjnych. Rosnącym problem są ścieki i wody opadowe pochodzące z zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjno - wypoczynkowej na brzegach jeziora.

Zanieczyszczenia pochodzenia komunikacyjnego (substancje ropopochodne, hałas, zanieczyszczenia powietrza) nie powodują dużych uciążliwości dla środowiska naturalnego. Sieć komunikacyjna jest słabo rozwinięta a niska ranga dróg wchodzących w jej skład, nie powoduje znaczących skutków negatywnych w postaci zwiększenia zanieczyszczenia powietrza i gleby w pobliżu dróg kołowych czy emisji hałasu.

Presji i degradacji podlegają drzewa na terenach przyulicznych. Gatunki drzew znajdujących się na obszarze planu są dość dobrze przystosowane do trudnych warunków siedliskowych. Pod presją znajdują się także zbiorowiska szuwarowe i trzcinowe znajdujące się na brzegu jeziora. Mniejszej presji podlegają zbiorowiska łąkowe, ale także upraw rolnych, na których prowadzona jest raczej ekstensywna gospodarka rolna. Środowisko glebowe poddawane jest umiarkowanej presji ze strony rolnictwa i terenów zurbanizowanych. Na terenie planu nie ma obecnie zakładów przemysłowych a istniejące tereny zabudowy nie powodują znaczących emisji do gruntu. Również w przypadku środowiska wodnego można stwierdzić, że jest ono poddawane małej presji. W tym przypadku należy jednak zauważyć, że stan wód powierzchniowych w głównej mierze zależy od zagospodarowania w obrębie całej gminy. Okresowe podwyższone zanieczyszczenie atmosfery jest skutkiem stosowania wysokoemisyjnych źródeł energii grzewczej w indywidualnych paleniskach. Uciążliwości związane z emisją indywidualną mogą zostać skutecznie zredukowane poprzez stosowanie proekologicznych paliw oraz wykorzystanie energii odnawialnej.

Na obszarze opracowanie zlokalizowano obszary objęte ochroną prawną w myśl *Ustawy o ochronie przyrody*. Są to tereny parku krajobrazowego i obszary Natura 2000 (siedliskowy i ptasi). Tereny są użytkowane rolniczo jako grunty orne lub łąki i pastwiska a tylko w niewielki stopniu są zabudowane oraz znajdują się tereny zadrzewione. Szata roślinna na większości powierzchni obszaru planu nie ma cech roślinności naturalnej. W obrębie terenów przy brzegu jeziora obserwujemy zbiorowiska o cechach zbliżonych do naturalnych. W obrębie granic planu znajdują się kompleksy zadrzewień w obszarach dawnych cmentarzy gdzie zróżnicowanie przyrodnicze jest większe. Podobnie w przypadku świata zwierzęcego największe zróżnicowanie biologiczne występuje w otoczeniu jeziora oraz częściowo na terenach upraw rolnych. Z kolei w obrębie zabudowy zieleń i zwierzęta tworzą typowe zbiorowiska o cechach synantropijnych. Na terenach zabudowanych występuje zieleń wysoka, która stanowi o walorach krajobrazowych przestrzeni zurbanizowanej. Zadrzewienia przyuliczne posiadają także wysokie walory krajobrazowe i tworzą swoisty krajobraz kulturowy tego regionu.

Na obszarze opracowania nie występują tereny zagrożone powodzią. Lokalnie może dochodzić do wysokiego stanu wód gruntowych i podtopień np. upraw rolnych w okresach deszczów nawałnicowych lub podczas roztopów wiosennych. Nie są to jednak zjawiska rozległe powierzchniowo ani długotrwałe i mogą być wynikiem niedrożności rowów melioracyjnych, drogowych lub przepustów drogowych.

Obszar planu to tereny zabudowane, pola uprawne, łąki lub pastwiska, zadrzewienia wykorzystujące płaskie lub lekko pofałdowane powierzchnie wysoczyznowe, ale także wzniesienia polodowcowe. Ze względu na budowę geologiczną i ukształtowanie terenu na obszarze planu występują średnio i mało żyzne gleby wykształcone na utworach polodowcowych, głównie piaszczystych. Na większości obszaru występuje mała dynamika rzeźby, małe nachylenie stoków co powodują, że mało powierzchni narażonych jest na erozję gleb. Większe nachylenie terenu występuje we wschodniej części obszaru, która nie jest przydatna do zagospodarowania i gdzie degradacja szaty roślinnej może przyczynić się do uruchomienia procesów erozyjnych.

Obszar planu znajduje się w pobliżu licznych obszarów chronionych a sam znajduje się w zasięgu parku krajobrazowego i obszarów Natura 2000. Jednak sam obszar planu nie posiada wysokich walorów przyrodniczych. Najcenniejsze zbiorowiska roślinne występują w strefie przybrzeżnej jeziora oraz na terenach zadrzewionych. Obszar ten może potencjalnie być miejscami żerowania lub przelotu dla niektórych gatunków ptaków chronionych w ramach obszaru Natura 2000. Położenie w pobliżu Jeziora Barlineckiego czyni ten obszar atrakcyjnym turystycznie i zwiększa presję na jego zagospodarowanie.

W celu uniknięcia degradacji środowiska w uwarunkowaniach ekofizjograficznych zaleca się nie lokalizowanie na obszarze planu przedsięwzięć zawsze mogących lub mogących potencjalnie powodować znaczne obciążenie dla środowiska, w tym przekroczenia dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń środowiska, wymagających sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. Ustalenia planu realizują ten postulat nie dopuszczając na terenach planów inwestycji mogących zawsze znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia potencjalnie negatywne są dopuszczone jeśli przeprowadzona ocena oddziaływania wykazała brak negatywnego wpływu i oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięć, dla których odstąpiono od sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko. Na terenie dopuszcza się funkcje usługowe i mieszkaniowe, które będą w ograniczony sposób generować uciążliwości.

W celu poprawy jakości powietrza atmosferycznego w ekofizjografii zaleca się wykorzystanie do ogrzewania budynków mieszkalnych kotłowni lub indywidualnych urządzeń grzewczych działających na proekologiczne paliwa oraz zastosowanie urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności oraz wykorzystanie źródeł energii odnawialnej. Ustalenia

planu dopuszczają zaopatrzenie w ciepło z lokalnych źródeł ciepła, tradycyjnych i opartych na źródłach energii odnawialnej, przy czym zaleca się używanie urządzeń grzewczych o dużej sprawności energetycznej i niskoemisyjnych technologiach spalania.

W celu ochrony jakości wód powierzchniowych i podziemnych w ekofizjografii zaleca się wprowadzenie zorganizowanego sposobu odprowadzania ścieków i wód opadowych oraz pełnoprofilowego ich oczyszczania. Zgodnie z przepisami odrębnymi nie powinno dopuszczać się do odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu. Na terenach mieszkaniowych i usługowych powinno się retencjonować czyste wody opadowe i wykorzystywać do nawodnień terenów zieleni. Ustalenia planu wprowadzają nakaz odprowadzenia ścieków z obszaru objętego ustaleniami planu do kanalizacji sanitarnej. Również w przypadku wód opadowych i roztopowych nakazuje się ich odprowadzanie do sieci kanalizacji deszczowej oraz ich podczyszczanie przed odprowadzeniem do odbiornika. Ponadto dopuszcza się lokalizację zbiorników na nieczystości płynne, ale jedynie tymczasowo z bezwzględny nakazem ich likwidacji w momencie wykonania kanalizacji sanitarnej. Zapisy te w sposób kompleksowy chronią jakość wód podziemnych i powierzchniowych na terenie planu i w jego pobliżu.

W ustaleniach planu w większości utrzymuje się istniejący schemat zagospodarowania. Zabudowa mieszkaniowa, głównie jednorodzinna, może się rozwijać w istniejącym pasie wzdłuż ul. Gorzowskiej. Utrzymuje się tereny usługowe oraz usługi oświaty. Również w przypadku terenów przyrodniczych utrzymuje się ich dotychczasową funkcję (tereny parkowe związane z dawnymi cmentarzami ewangelickim i żydowskim). Utrzymuje się także istniejący cmentarz komunalny i większość terenów upraw rolnych położonych w zachodniej części obszaru planu. Nowym zagospodarowaniem jest wykorzystanie istniejących terenów przemysłowych dawnego tartaku na funkcję usług turystyki. Usługi turystyki oprócz samych obiektów przemysłowych wykorzystują także towarzyszące tereny zieleni nieurządzonej dochodzącej do brzegów jeziora Barlineckiego. Dla terenów usług turystyki ustala się znaczne udziały powierzchni biologicznie czynnych na poziomie od 40 do 60 % co gwarantuje że obszary te w znacznej części pozostaną niezabudowane a ponadto istniejące obiekty budowlane zostaną zrewaloryzowane. Planowana zabudowa nie będzie zbyt intensywna. Poza tym w znacznym stopniu tereny przeznaczone pod zainwestowanie są już zagospodarowane. Postulaty ekofizjograficzne o dużym udziale zieleni na terenach mieszkaniowych i usługowych zostały spełnione. Na obszarach zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usług turystyki przeznacza się co najmniej od 20 do 60% powierzchni na powierzchnie biologicznie czynną. Należy mieć nadzieję, że będzie ona wykorzystana do zachowania lub nasadzeń zieleni wysokiej i zimozielonej lub wykorzystana do zachowania istniejących układów zieleni, zwłaszcza zieleni w przybrzeżnej strefie jeziora. Zagwarantowanie zgodnie z przepisami odrębnymi powierzchni biologicznie czynnej pozwoli zachować właściwe warunki retencji na terenach zurbanizowanych oraz właściwie kształtować układ urbanistyczny w obrębie zabudowy. Ponadto w obrębie planu wyznaczono obszar lasu, który zachowuje cenne obszary pod względem przyrodniczym i krajobrazowym oraz stanowi strefę ochronną. Planowane tereny zabudowy, zwłaszcza usług turystyki nie będą obejmować miejsc występowania chronionych gatunków roślin, które zlokalizowane są na terenach parkowych.

W zakresie ochrony atmosfery ustalenia planu nakazują stosowanie proekologicznych źródeł energii. W przypadku zasilania w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła lub z sieci ciepłowniczej. Ustala się stosowanie proekologicznych czynników grzewczych lub wykorzystanie źródeł odnawialnych (ogniwa fotowoltaniczne, domy pasywne, kolektory słoneczne). Są to bardzo korzystne ustalenia dla środowiska i pozwolą utrzymać jakość powietrza atmosferycznego na obszarze gminy we właściwym stanie.

Układ komunikacji drogowej na obszarze planu stanowią drogi dojazdowe i wewnętrzne oraz obrzeżnie droga zbiorcza i lokalna (KD-Z i KD-L). Ponadto system ten uzupełniany przez ciągi pieszo – jezdne. Emisja komunikacyjna z terenów drogowych nie będzie zauważalna, ponadto ustalenia planu wprowadzają możliwości lokalizacji zieleni, pochłaniającej część zanieczyszczeń w okresie wegetacyjnym. Rozwój terenów zabudowy usługowo-mieszkaniowej spowoduje nieznaczny wzrost ruchu kołowego na tym obszarze i w jego rejonie jednak nie na tyle znaczący, aby dochodziło do przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń substancji w powietrzu.

Ustalenia planu zobowiązują do odprowadzania ścieków komunalnych wyłącznie siecią kanalizacyjną, co zapewnia ochronę wód powierzchniowych i gruntowych przed skażeniem ściekami komunalnymi. Ponadto ustalenia planu przewidują zorganizowany system odprowadzania wód opadowych i roztopowych rozdzielny w stosunku do systemu kanalizacji ściekowej. Zapewnienie szczelnego systemu odprowadzania ścieków bytowych i wód opadowych ograniczy do minimum potencjalną możliwość przedostawania się szkodliwych substancji do środowiska gruntów – wodnego, a zwłaszcza do wód jeziora. Zapewni to zabezpieczenie dobrej jakości wód gruntowych i jeziornych.

Ustalenia planu w zakresie zasady ochrony środowiska i przyrody odnoszą się do prowadzenia zgodnej z przepisami odrębnymi i gminnymi gospodarki odpadami oraz stosowania proekologicznych źródeł energii, urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności i zakazu lokalizacji przedsięwzięć szczególnie uciążliwych dla środowiska. Ponadto ustala się obowiązek stosowania rozwiązań mających na celu minimalizację uciążliwości spowodowanych prowadzeniem działalności gospodarczej w celu ochrony powietrza atmosferycznego, gleb, wód gruntowych oraz klimatu akustycznego. Ustalenia chroniące atmosferę dopuszczają wykorzystanie proekologicznych źródeł energii. To czy takie proekologiczne czynniki grzewcze będą stosowane zależy np. od zachęt poza planistycznych, w tym ekonomicznych, ze strony władz gminy. Pośrednio zapisy ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko dotyczą udziału powierzchni biologicznie czynnej. Pozostałe działania w zakresie ochrony środowiska mają być realizowane głównie w oparciu o przepisy szczególne.

Na obszarze opracowania nie dokonuje się stałych pomiarów monitoringowych poszczególnych elementów środowiska, dlatego trudno jest określić dynamikę ewentualnych zmian i ich kierunek. Obszar planu to tereny przekształcone przez rolniczą działalność człowieka, z dobrze rozwiniętą siecią osadniczą i układem lokalnych tras komunikacyjnych. Tereny zurbanizowane charakteryzują się niską lub średnią uciążliwością. Brak jest poważniejszych źródeł zanieczyszczeń komunalnych. Tereny zabudowane są stosunkowo niewielkie i nie generują zanieczyszczeń powietrza czy wód powierzchniowych na skalę zauważalną na całym obszarze planu. Oddziaływanie obszarów zurbanizowanych ogranicza się do terenu przez nie zajmowanych i najbliższego otoczenia. Okresowo w okresie grzewczym i lokalnie w obniżeniach terenu może dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń z indywidualnych systemów grzewczych. Zagrożeniem może być także nieuregulowana gospodarka wodno – ściekowa i niekontrolowane przedostawanie się szkodliwych substancji do gruntu lub wód. Nie odnotowane jednak do tej pory skażeń w środowisku na tym obszarze. Stan środowiska przyrodniczego również jest zadowalający ze względu na brak obiektów szczególnie wrażliwych na zanieczyszczenia. Cenne przyrodniczo siedliska roślinne lub zwierzęce znajdują się poza obszarami rolniczymi w obrębie kompleksów zadrzewień, w strefie przybrzeżnej jeziora i zadrzewień, które to obszary wyłączone są z zagospodarowania przez człowieka i posiadają zbliżone do naturalnych warunki rozwoju.

Zmiany o charakterze negatywnym mogą nastąpić na skutek niekontrolowanego odprowadzenia ścieków do wód powierzchniowych i emisji zanieczyszczeń do powietrza. Jednak ze względu na niską intensywność zabudowy i ograniczoną intensywność procesów

urbanizacyjnych ilość zanieczyszczeń emitowanych do środowiska nie zwiększa się i nie powoduje zwiększenia zagrożenia dalszych negatywnych przemian w ekosystemie. Na obszarze planu nie zachodzą widoczne zmiany przyrodnicze czy urbanizacyjne. Potencjalnie są to tereny atrakcyjne do zabudowy gdyż znajdują się w pobliżu terenów atrakcyjnych turystycznie (Jezioro Barlineckie). Planowane zagospodarowanie dopuszcza rozwój zabudowy mieszkaniowej z usługami o stosunkowo niskiej intensywności i dużym udziale powierzchni biologicznie czynnych głównie wzdłuż ul. Gorzowskiej, poza najcenniejszymi z punktu widzenia przyrodniczego obszarami.

3. Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Wprowadzenie nowej zabudowy, lokalizacja obiektów budowlanych spowoduje przekształcenie powierzchni ziemi (m.in.: zniszczenie struktury wierzchniej warstwy pokrywy glebowej, zmiana rzeźby terenu). Spowoduje to ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych. Przekształceniu ulegnie rzeźba terenu w wyniku prowadzonych prac ziemnych przygotowujących tereny na posadowienie nowej zabudowy. Obszary planu położone są na terenach płaskich, o korzystnych warunkach geotechnicznych gdzie ewentualne prace ziemne będą niezauważalne. W terenach o większych nachyleniach nie planuje się rozwoju zabudowy. Rozwój komunikacji oraz miejsca postojowe mogą spowodować możliwość pojawienia się lokalnych ognisk zanieczyszczeń gleb substancjami ropopochodnymi oraz osadami. Uciążliwości tego typu powinny być jednak bardzo niewielkie i nie będą czynnikami zmieniającymi właściwości wód gruntowych. Ustalenia planu zapewniają na terenach pozostawienie powierzchni biologicznie czynnych, które będą zapewniać utrzymanie naturalnej retencji glebowej. Dość rygorystyczne zapisy dotyczące odprowadzania wód opadowych z terenów utwardzonych oraz wymogi przepisów odrębnych również będą zabezpieczać wody gruntowe przed zanieczyszczeniami. Dlatego należy stwierdzić, że lokalizacja zabudowy na obszarach planu nie będzie miała wpływu na jakość wód podziemnych i powierzchniowych.

Nie prognozuje się znaczącego negatywnego wpływu ustaleń planu na gleby i powierzchnię ziemi. Wskaźniki zabudowy, duży udział terenów biologicznie czynnych będą gwarantować zachowanie dobrego stanu środowiska glebowego i ograniczenie przekształceń powierzchni ziemi.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Ustalenia planu zobowiązują do odprowadzania zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych siecią kanalizacyjną – sanitarną i deszczową, dlatego zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe z ulic nie będą zanieczyszczać wód powierzchniowych lub gruntów i wód gruntowych. Zabudowa i zabetonowanie części terenu ogranicza możliwość zasilania wód gruntowych, a jednocześnie przyczynia się do zwiększenia przepływu w okolicznych ciekach.

Planowana zabudowa będzie wiązała się z przebywaniem na tym terenie pewnej liczby osób (zamieszkiwanie, usługi). Zabudowa będzie źródłem ścieków komunalnych. Ustalenia planu określają sposób odprowadzania ścieków komunalnych - siecią kanalizacyjną z dopuszczeniem tymczasowo szamb do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej.

Planowane przeznaczenie może w wyjątkowych warunkach spowodować pewne uciążliwości i wzrost potencjalnego zagrożenia zanieczyszczeniem, jednak z drugiej strony może przyczynić się do ograniczenia nielegalnych zrzutów zanieczyszczeń związanych z ruchem turystycznym, dając alternatywę dla cumowania „na dziko”. Biorąc jednak pod uwagę skalę inwestycji, ekstensywność zabudowy, nie przewiduje się znaczącego negatywnego

oddziaływania na stosunki wodne całego ekosystemu wodnego, w skład którego wchodzi Jezioro Barlineckie.

Planowana zabudowa wprowadzi pewne uciążliwości i wzrost potencjalnego zagrożenia zanieczyszczeniem. Jednak po realizacji planowanej sieci kanalizacyjnej jakość wód powierzchniowych i podziemnych powinna ulec poprawie.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze planu ilości obiektów emitujących substancje do powietrza będzie na tyle mała, że nie przewidują się przekroczeń dopuszczalnych wartości stężeń głównych zanieczyszczeń w cyklu rocznym. Lokalnie uciążliwe mogą być emisje z lokalnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi bez zachowania należytych parametrów urządzeń grzewczych lub wykorzystywania niewłaściwego paliwa, dlatego ustalenia planu nakazują dostawę ciepła z lokalnych źródeł ciepła, tradycyjnych i opartych na źródłach energii odnawialnej, przy czym zaleca się używanie urządzeń grzewczych o dużej sprawności energetycznej i niskoemisyjnych technologiach spalania. Realizacja tych zapisów będzie jednak zależała od uwarunkowań poza planistycznych, głównie ekonomicznych. W przypadku emisji niskiej z indywidualnych palenisk redukcja zanieczyszczeń wykracza poza ustalenia planistyczne. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. Dodatkowym czynnikiem emitującym zanieczyszczenia do atmosfery będzie ruch kołowy na istniejących i planowanych trasach komunikacyjnych. Jednak znajdujące się w pobliżu tereny otwarte powinny skutecznie neutralizować wpływ komunikacji na stan powietrza. W przypadku emisji komunikacyjnych dla wszystkich terenów dróg możliwa jest lokalizacja zieleni przyulicznej, które w okresie wegetacyjnym będzie częściowo redukować emisje zanieczyszczeń.

Prognozowana emisja będzie związana z indywidualnymi systemami grzewczymi. Nie prognozuje się negatywnego wpływu ustaleń planu na powietrze atmosferyczne.

Wpływ na klimat akustyczny

Realizacja ustaleń planu, czyli budowa a potem użytkowanie zabudowy o charakterze mieszkaniowym i usługowym będzie generować dodatkowy ruch samochodowy, co związane jest ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem standardu klimatu akustycznego wzdłuż ulic dojazdowych. Jego wartości nie powinny jednak przekraczać dopuszczalnych poziomów i nie powinny stanowić uciążliwości dla mieszkańców. Nie przewiduje się przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Prognozuje się utrzymanie dopuszczalnych standardów akustycznych dla zabudowy mieszkaniowej. Planowana zabudowa mieszkaniowa i usługowa nie będzie stanowić uciążliwości dla otaczających terenów otwartych. Nie przyczyni się także do wzrostu uciążliwości całych obszarów zurbanizowanych.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy

Biorąc pod uwagę istniejące zagospodarowanie, planowane zainwestowanie pod usługi turystyczne i zabudowę rekreacyjną odbywać się będzie poza najcenniejszymi z punktu widzenia przyrodniczego obszarami (tereny pocmentarne oraz brzegi jeziora). Funkcja mieszkaniowa będzie kontynuowana wzdłuż ul. Gorzowskiej jako uzupełnienie istniejących obiektów dlatego odbywać się będzie albo na terenach zurbanizowanych lub na terenach upraw rolnych. Wpływ tych przekształceń na różnorodność fauny i flory będzie nieznaczny. Obszary cenne przyrodniczo zachowane zostaną jako tereny lasu (ZL) oraz zieleni parkowej (ZP).

Ponadto ustalenia planu dla terenów zabudowy określają minimalną powierzchnię biologicznie czynną na poziomie od 20% do 60% (dla usług turystyki – 40-60%), dopuszczają realizację zieleni, dając tym samym możliwość rekompensaty i wprowadzenia nowej roślinności w postaci zieleni towarzyszącej zabudowie. Tereny zieleni towarzyszącej zabudowie ukształtowane zostaną głównie w oparciu o gatunki roślin ozdobnych, co będzie miało negatywny wpływ na różnorodność biologiczną obszaru, tym bardziej, że wykorzystane zostaną też gatunki obce, często inwazyjne, które stanowią zagrożenie dla rodzimej flory. Tereny te nie będą pełniły funkcji przyrodniczych a jedynie rekreacyjne i ozdobne. Sąsiedztwo terenów otwartych, w tym jeziora, sprawia, że obszar ten może być penetrowany przez drobne zwierzęta i gryzonia, ale także ptaki. Nie są to jednak główne obszary ekologiczne w strukturze gminy dlatego należy przypuszczać, że ich częściowe zagospodarowanie z wykorzystaniem istniejących obiektów przemysłowych nie spowoduje zauważalnych zmian w jakości środowiska przyrodniczego. Oczywiście na terenach zurbanizowanych obserwujemy wiele gatunków roślin i zwierząt jednak ich zróżnicowanie jest niewielkie i są to raczej gatunki pospolite koegzystujące z człowiekiem.

Ochrona gatunkowa

Na obszarze planu nie prowadzono szczegółowej inwentaryzacji przyrodniczej pod kątem występowania chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów (w nawiązaniu do następujących aktów prawnych: *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 roku w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348)*, *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 roku w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409)*, *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 roku w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408)*). Ostatnia inwentaryzacja przyrodnicza przeprowadzona w latach 2001 – 2002 wskazała występowanie kilku gatunków chronionych roślin na terenach pocementarnych parków. Nie można wykluczyć występowania na obszarze planu chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów również w innych lokalizacjach. Jednak istnieje duże prawdopodobieństwo, że będą one występować na obszarach zlokalizowanych w pobliżu terenów leśnych lub zadrzewionych lub w bezpośrednim sąsiedztwie brzegów jeziora. Projekt planu w zdecydowanej większości zachowuje te tereny w dotychczasowej funkcji. W przypadku obszarów zieleni nieurządzonej znajdującej się w otoczeniu obiektów przemysłowych, przeznaczonej na usługi turystyki, istniejąca zapisy o bardzo dużym udziale powierzchni biologicznie czynnej, stwarzają warunki do zachowania znacznych obszarów zieleni. W przypadku stwierdzenia występowania chronionych gatunków obowiązują zakazy zawarte w obowiązujących rozporządzeniach.

Nie prognozuje się bezpośredniego wpływu na różnorodność biologiczną ustaleń planu. Nie prognozuje się negatywnego wpływu na zachowanie siedlisk roślinnych. Pośrednio może wystąpić presja antropogeniczna przebywających na terenie ludzi (wydeptywanie, niszczenie, zrywanie, etc.). Nie prognozuje się znacznego negatywnego wpływu ustaleń planu na faunę. Wprowadzenie zabudowy i presja antropogeniczna może wpływać na przemieszczenia migracyjne części zwierząt w inne rejony.

Wpływ na klimat lokalny

Planowana zabudowa będzie miała nieznaczny wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Zabudowa mieszkaniowa i usługowa nie powinna ograniczać przewietrzania oraz nie będzie prowadzić do rozwoju wyspy ciepła. Jedynie lokalnie w przypadku lokalizacji zabudowy usługowej może dochodzić do pewnych niewielkich modyfikacji pola wiatru czy wzrostu temperatury powietrza na skutek nagrzania powierzchni ścian budynków czy nawierzchni terenów utwardzonych. Obszary planu w większości położone na obszarach o ograniczonej inwersji,

umiarkowanych amplitudach temperatury powietrza oraz średniej wilgotności. Planowane zagospodarowanie w sposób nieznaczny będzie modyfikować te cechy topoklimatyczne. Sprzyjać temu będzie niska intensywność zabudowy oraz duże udziały powierzchni biologicznie czynnych. Sąsiedztwo terenów otwartych, leśnych i wód powierzchniowych będzie neutralizować antropogeniczne zmiany mikroklimatu.

Nie prognozuje się zmian klimatu lokalnego.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Wpływ na krajobraz będzie zauważalny i wiąże się głównie z wprowadzeniem zabudowy na tereny niezainwestowane. Głównie jednak planowany rozwój zabudowy odbywać się będzie w sąsiedztwie terenów obecnie zurbanizowanych. Usługi turystyki obejmować natomiast będą w dużej mierze zdegradowane tereny przemysłowe. Lokalizacja usług w tym obszarze przyczyni się do rewitalizacji zabudowy i przestrzeni wokół niej. Miejscowo krajobraz zostanie przekształcony, jednak najcenniejsze obszary leśne, zadrzewień i roślinności przyjeziornej zostaną zachowane. Biorąc pod uwagę powierzchnię jeziora oraz długość linii brzegowej, wymóg zagospodarowania uwzględniający ograniczenia wynikające z położenia w granicach obszarów chronionych, lokalizacja nowej zabudowy nie będzie miała znaczącego negatywnego wpływu na krajobraz lokalny.

Ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy), charakteru zabudowy. Stwarza to możliwość harmonijnego zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe. W ustaleniach planu znalazło się szereg zapisów chroniących walory krajobrazowe i kulturowe tych obszarów (udział terenów zabudowanych, wysokość zabudowy). Planowana zabudowa będzie nawiązywać do istniejących w sąsiedztwie obiektów budowlanych. Nie będzie stanowić dominant krajobrazowych zaburzających osie widokowe.

Wpływ na zdrowie ludzi

Planowany rozwój dominującej funkcji mieszkaniowo – usługowej oraz turystycznej i rekreacyjnej ma na celu zaspokojenie potrzeb człowieka w zakresie wypoczynku i rekreacji, wykorzystując walory przyrodnicze gminy. Ścisłe przestrzeganie odpowiednich przepisów i norm środowiskowych powinno gwarantować pełne bezpieczeństwo środowiskowe, a szczególnie bakteriologiczne.

Rozwój zabudowy mieszkaniowo-usługowej zwiększy zasięg uciążliwości z tym związany (m.in. emisje zanieczyszczeń powietrza, emisje hałasu, ograniczenie powierzchni otwartych i terenów zieleni) i zwiększy także liczbę użytkowników, którzy mogą być narażeni na te uciążliwości. Zmiana warunków zamieszkiwania może mieć pewien wpływ na zdrowie ludzi. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i osobnicza odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi czas, może odbić się na kondycji zdrowotnej mieszkańców i ludzi wypoczywających. Warunki zamieszkiwania na terenie planu będą korzystne dla ludzi a ewentualne uciążliwości będą nieznaczne.

Korzystnie na zdrowie mieszkańców powinno wpływać sąsiedztwo terenów wód otwartych oraz terenów zadrzewionych czy leśnych, które będą wolne od wszelkich uciążliwości. Obszar planu położony jest na obrzeżu miejscowości dlatego na terenie tym występują generalnie korzystne dla zdrowia warunki pobytu i zamieszkiwania.

4. Stan środowiska na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania ustaleń dokumentu

Na obszarze planu nie przewiduje się realizacji inwestycji, które w sposób znacząco negatywny oddziaływałyby na stan środowiska przyrodniczego. Na obszarze planu nie stwierdzono terenów o znaczącym oddziaływaniu na środowisko. Planowane nowe zagospodarowanie nie będzie powodować znaczących zmian w jakości środowiska na terenie gminy oraz na samym terenie planu. Potencjalne uciążliwości mieszczą się a granicach procesów urbanizacyjnych i są ograniczane i eliminowane przez ustalenia planu i przepisy odrębne.

5. Oddziaływanie na obszary chronione

Na obszarze objętym planem zidentyfikowano formy ochrony przyrody. Obszar planu znajduje się w granicach parku krajobrazowego i obszarów Natura 2000. Na terenie gminy Barlinek ochronie podlegają głównie obszary związane z otoczeniem terenów jezior i wód płynących, gdzie dogodne warunki do występowania mają rośliny wodno-błotne w tym roślinność torfowiskowa oraz gatunki zwierząt związanych ze środowiskiem wodnym i leśnym.

Obszar planu to tereny zurbanizowane mieszkaniowo – usługowe, w tym usługi oświaty (w części północnej wzdłuż ul. Gorzowskiej i Jeziornej) oraz tereny gruntów ornych, tereny leśne, cmentarne i zieleni parkowej. Zadrzewienia występują także wzdłuż niektórych dróg oraz na terenach zabudowanych. Na terenach rolnych występują agrocenozy, które są dość ubogie w gatunki roślin i zwierząt. Agrocenozy charakteryzują się z reguły znacznym uproszczeniem pod względem składu gatunkowego w porównaniu z biocenozą naturalną oraz osłabionymi możliwościami samoregulacji, z czego wynika podatność na choroby i inwazje szkodników. Tereny leśne nie mają powiązania z kompleksami leśnymi np. po południowej stronie Jeziora Barlineckiego, dlatego ich wartość przyrodnicza jest niższa niż zwartych kompleksów leśnych. Lasy podobnie jak pola uprawne mogą być bazą żywieniową lub odpoczynkowa dla różnych gatunków zwierząt w tym ptaków i nietoperzy. Najcenniejsze pod względem florystycznym są tereny pocmentarne gdzie zidentyfikowano chronione gatunki roślin. Z kolei brzegi jeziora Barlineckiego wchodzi w skład obszarów Natura 2000.

Obszary planu zarówno w odniesieniu do charakterystycznych dla obszarów Natura 2000 siedlisk przyrodniczych jak i chronionych gatunków zwierząt nie są miejscem ich występowania. Użytkowanie terenu na obszarze planu, wyraźnie dwudzielne – strefa zurbanizowana na północy oraz strefa przyrodnicza – na południu oznacza, że potencjalnie siedliska o większej wartości przyrodniczej znajdują się w strefie przybrzeżnej jeziora. Zgodnie z waloryzacją przyrodniczą gminy Barlinek obszar jeziora zaliczono do siedliska 3150 „*Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami Nympheion, Potamion*”. W ustaleniach planu tereny w sąsiedztwie jeziora zachowano w większości w funkcji przyrodniczej (tereny leśne, zieleni parkowa, tereny rolne, tereny cmentarza). Jedynie w rejonie dawnych terenów tartaku dopuszczono zabudowę związaną z usługami turystyki. Jednak w przypadku tych terenów ograniczono możliwość zabudowy ustalając wysokie udziały powierzchni biologicznie czynnej. Poza tym są to tereny znajdujące się poza obszarami wchodzącymi w skład Natura 2000. Planowane zagospodarowanie w postaci zabudowy mieszkaniowej i usługowej nie będzie wywierać znacząco negatywnego wpływu na te obszary, zarówno bezpośredniego jak i pośredniego. Zabudowa, częściowo już istniejąca, lokalizowana będzie w sąsiedztwie terenów zurbanizowanych na terenach upraw rolnych i nie będzie ingerować w tereny siedliskowe. W przypadku usług turystyki wykorzystane będą tereny przemysłowe. Najcenniejsze siedliska roślinne znajdujące się na terenach pocmentarnych zostaną zachowane w ramach terenów zieleni parkowej. Brzegi jeziora w większości zostaną zachowane w dotychczasowym, przyrodniczym użytkowaniu, co przyczyni

się do zachowania potencjalnych siedlisk roślinnych i zwierzęcych. Ekstensywne wykorzystanie brzegów jeziora Barlineckiego jest korzystne z punktu widzenia ochrony przyrody. Powierzchnia potencjalnie przekształcona pod zabudowę będzie stosunkowo niewielka i nie powinna wpływać na zauważalne ograniczenie miejsc występowania roślin czy zwierząt, w tym ptaków. Planowane zagospodarowanie nie powinno mieć wpływu na integralność sieci Natura 2000 i samego obszaru. Ewentualne uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń do atmosfery, pyleniem czy emisją hałasu nie będą miały wpływu na chronione siedliska przyrodnicze. W planie zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 „Puszcza Barlinecka” nie znalazły się zalecenia dotyczące ochrony siedliskowej na obszarze planu.

VI. PROPOZYCE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustalenia analizowanego planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego gminy. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia planu nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych i zawierają rozwiązania korzystne dla środowiska, dlatego prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju gminy.

Jednym z zagrożeń dla jakości środowiska na obszarze planu jest niekontrolowany rozwój terenów zurbanizowanych bez odpowiedniej infrastruktury technicznej kosztem terenów biologicznie czynnych oraz degradacja układów komunikacji powodująca wzrost zagrożenia dla jakości środowiska gruntowo – wodnego, klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego. Problemem jest także emisja niska z indywidualnych palenisk domowych, emisja komunikacyjna oraz rozwój jednostek urbanistycznych bez odpowiedniego zapewnienia infrastruktury kanalizacyjnej i zaopatrzenia w ciepło.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania realizacji planu na środowisko przedstawia się następujące wnioski i propozycje działań:

- w miarę możliwości terenowych obudowa zielenią wysoką (alejową) dróg dojazdowych i wewnętrznych, co poprawiłaby walory krajobrazowe obszaru, a w okresie wegetacyjnym przyczyniłaby się do redukcji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych powstających w obrębie dróg.
- realizacja sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej synchronicznie z rozwojem zabudowy usługowo-mieszkaniowej.
- dołożenie szczególnych działań w celu ograniczenia ingerencji w strefę przybrzeżną wyłącznie do niezbędnych dla turystyki obiektów i urządzeń.

VII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2030,
- Strategia Rozwoju Kraju 2020,
- Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010 - 2020,
- Dyrektywy Unii Europejskiej:
 - 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 - Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,

- Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m. n.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.,
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

Ponadto ustalenia planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej. Są to między innymi:

- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Z sześciu Programów Operacyjnych – jeden ma istotne znaczenie dla niniejszego planu. Jest to Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko. Głównym celem Programu

Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko jest podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej Polski i jej regionów poprzez rozwój infrastruktury technicznej przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska, zdrowia społeczeństwa, zachowaniu tożsamości kulturowej i rozwijaniu spójności terytorialnej. Cele szczegółowe PO Infrastruktura i Środowisko istotne dla województwa zachodniopomorskiego to:

- budowa infrastruktury zapewniającej, że rozwój gospodarczy Polski będzie dokonywał się przy równoczesnym zachowaniu i poprawie stanu środowiska naturalnego,
- zwiększenie dostępności głównych ośrodków gospodarczych w Polsce poprzez powiązanie ich siecią autostrad i dróg ekspresowych oraz alternatywnych wobec transportu drogowego środków transportu,
- zapewnienie długookresowego bezpieczeństwa energetycznego Polski poprzez dywersyfikację dostaw, zmniejszenie energochłonności gospodarki i rozwój odnawialnych źródeł energii.

VIII. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1) W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad. 2) W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń mpzp powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: *„W celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem (...) wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej (...) komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku*

uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy. Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1.” Wskazane przepisy dotyczą m.in. uwzględniania w miejscowych planach zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu:

- rejestrowanie wniosków o sporządzenie miejscowych planów lub ich zmianę, gromadzenie materiałów z nimi związanych,
- ocenę zgodności wydanych decyzji i pozwoleń budowlanych z projektem,
- ocena i aktualizacja form ochrony przyrody i najcenniejszych siedlisk przyrodniczych,
- oceny rozwoju gospodarczego (przedsiębiorczości, przemian struktury agrarnej, rozwoju budownictwa, wzrostu lesistości),
- ocena warunków i jakości klimatu akustycznego wykonywane 1 raz na 4 lata.
- W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony przyrody Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne. Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do gminy.

W celu oceny wpływu zagospodarowania na środowisko i człowieka można zastosować wskaźniki monitoringu. Poza przyjętymi w przepisach odrębnych wskaźnikami dotyczącymi jakości poszczególnych komponentów środowiska można wykorzystać następujące parametry:

- jakość powietrza - liczba instalacji ogrzewania i podgrzewania wody gospodarczej w oparciu o paliwa ekologiczne (gaz, olej opałowy, energia elektryczna);
- jakość wód, gospodarka wodno-ściekowa - gospodarstwa podłączone do kanalizacji, gospodarstwa podłączone do bezodpływowych zbiorników na nieczystości (szamb);
- gospodarka odpadami - ilość wytwarzanych odpadów komunalnych na 1 mieszkańca;
- ochrona przyrody, bioróżnorodności, krajobrazu - obszar gminy objęty ochroną przyrody lub krajobrazu;
- klimat akustyczny - uciążliwość akustyczna dróg (na podstawie pomiarów zarządców).

IX. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy przyjęto podstawowe założenie, że autorzy projektu MPZP uwzględnili wszystkie aspekty ochrony środowiska. Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów (dla poszczególnych obrębów) pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń MPZP oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

Wydzielono trzy grupy, w ramach powyższej klasyfikacji, którą przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:1000 oraz opisano w niniejszym tekście.

A Tereny zieleni urządzonej **1ZP – 9ZP**, teren lasu **1ZL**.

B Teren usług oświaty **1Uo, 2Uo**, tereny rolnicze **1Ro, 2Ro**, teren czynnego cmentarza **1ZC**.

C Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej **1MN**, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej **1MN/U – 4MN/U**, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej **1MW – 3MW**, teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej **1MW/U**, tereny zabudowy usługowej **1U – 4U**, tereny zabudowy usług turystyki **1UT – 3UT**, tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka **1E, 2E**, teren infrastruktury technicznej – kanalizacja **1K**, tereny parkingu **1KP - 4KP**, teren drogi publicznej klasy zbiorczej **1KD-Z**, tereny drogi publicznej klasy lokalnej **1KD-L, 2KD-L**, tereny drogi publicznej klasy dojazdowej **1KD-D, 2KD-D**, tereny ciągów pieszo-jezdnych **1KD-PJ - 5KD-PJ**, tereny ciągów pieszych **1KD-P**, tereny dróg wewnętrznych **1KDW - 3KDW**.

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Przyjęte i przedstawione powyżej założenia niniejszej prognozy opracowano w odniesieniu do wydzielonych grup, oznaczonych na mapie „Prognozy ...” literami A, B i C. Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń MPZP na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

A Tereny zieleni urządzonej oraz tereny lasu będą miały **korzystny wpływ na środowisko**. Stanowią ostoje walorów przyrodniczych na obszarze planu. Tereny lasów i zieleni urządzonej pozwolą zachować naturalne warunki retencji, chronić elementy przyrody ożywionej, nieożywionej i krajobraz. Tereny te będą przyczyniać się zachowania bioróżnorodności, choć będą posiadać tylko częściowo cechy krajobrazu naturalnego. Tereny zieleni i lasu korzystnie wpływają na mikroklimat i warunki biometeorologiczne. Zieleń wysoka umożliwi łagodzenie skutków negatywnych oddziaływań urbanizacji w postaci hałasu, emisji zanieczyszczeń do atmosfery, zmian bilansu wodnego. Tereny biologicznie czynne pozwolą zachować korytarze i łączniki ekologiczne oraz tereny wartościowe przyrodniczo.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz: pod względem charakteru – korzystne, pod względem intensywności przekształceń – nieistotne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – bezpośrednie i pośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – stałe, pod względem zasięgu przestrzennego – miejscowe i lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – częściowo odwracalne.

B Tereny usług oświaty, tereny rolnicze i czynnego cmentarza będą miały **nieznacznym wpływ na środowisko**. Tereny rolnicze przyczynią się do zachowanie powierzchni biologicznie czynnych i przestrzeni produkcyjnej gleb. Pozwolą na zachowanie krajobrazu kulturowego. W przypadku prowadzenia intensywnej gospodarki rolnej możliwość zagrożenia dla środowiska glebowo – wodnego (nadmierna chemizacja wód gruntowych, gleb, spływ zanieczyszczonych wód do cieków wodnych). Tereny cmentarzy z zadrzewieniami podnoszą estetykę terenów zurbanizowanych. Tereny usług oświaty będą podlegać ochronie akustycznej zgodnie z przepisami odrębnymi. Na terenach oświaty zachowuje się wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej. Ustalenia planu regulują w sposób kompleksowy i szczegółowy zaopatrzenie obszaru w infrastrukturę techniczną minimalizując negatywny wpływ na środowisko.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako potencjalnie korzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako nieznaczące, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe, pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo odwracalne.

C Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej, tereny zabudowy usługowej, usług turystyki, tereny parkingów, infrastruktury technicznej oraz tereny komunikacji (drogi zbiorcze, lokalne, dojazdowe, wewnętrzne, ciągi pieszo – rowerowe i piesze) będą miały **negatywnie umiarkowane oddziaływanie na środowisko**. Ustalenia planu przewidują rozwój zabudowy mieszkaniowo – usługowej, w tym usług turystyki na terenach niezabudowanych lub częściowo zabudowanych. Planowana zabudowa mieszkaniowa i związana z usługami turystyki będzie źródłem emisji z systemów grzewczych, produkcji ścieków bytowych i odpadów oraz zwiększy pobór wód. Ustalenia planu regulują w sposób kompleksowy i szczegółowy zaopatrzenie obszaru w infrastrukturę techniczną minimalizując negatywny wpływ na środowisko. Właściwe warunki występowania zieleni na terenach zurbanizowanych zapewni przeznaczenie, co najmniej 20-60% powierzchni działek na powierzchnię biologicznie czynną, co wpływa

korzystnie na walory krajobrazowe obszarów zabudowanych. W okresie grzewczym może dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzący z indywidualnych palenisk domowych oraz z terenów komunikacji. Uciążliwości tego rodzaju nie będą jednak zbyt wysokie z uwagi na dobre warunki przewietrzania i duży udział zieleni oraz położenie w większości poza terenami inwersyjnymi. Ustalenia planu w sposób prawidłowy ograniczają uciążliwości terenów zainwestowania dla środowiska przyrodniczego, zgodnie z przepisami odrębnymi. Planowane zagospodarowanie może być lokowane na obszarze planu przy zachowaniu przepisów odrębnych odnoszących się do ochrony środowiska i przyrody. Nie narusza ono równowagi przyrodniczej w obrębie głównych korytarzy ekologicznych na terenie gminy i przy właściwej lokalizacji zabudowy nie wpływa na pogorszenie stanu siedlisk w obszarach Natura 2000.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako potencjalnie niekorzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe, pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo odwracalne i nieodwracalne.

3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania

Realizacja ustaleń planu będzie miała także pewien wpływ na środowisko poza obszarem opracowania planu. Nowe obiekty i tereny mieszkaniowo – usługowe będą generować dodatkowy ruch samochodowy, który będzie źródłem emisji hałasu i spalin wzdłuż tras dojazdowych do obszaru planu. Na tereny przyległe będzie ponadto oddziaływać emisja z zastosowanych systemów grzewczych.

Ustalenia planu będą mieć wpływ na pewne zwiększenie obciążenia środowiska ilością ścieków i odpadów komunalnych odprowadzanych z obszaru MPZP, zwiększonym zapotrzebowaniem na media (woda, energia elektryczna, gaz), z czym związane jest negatywne oddziaływanie na środowisko w miejscu ich utylizacji lub „produkcji”.

Korzystnym zjawiskiem dla środowiska przyrodniczego, częściowo neutralizującym negatywne skutki rozwoju terenów zurbanizowanych, jest stworzenie terenów zieleni (przeznaczenie na powierzchnie biologicznie czynne co najmniej 20-60% powierzchni działki). Zieleń skutecznie wpływa na łagodzenie skutków urbanizacji, jest miejscem odpoczynku dla mieszkańców, podnosi atrakcyjność krajobrazową terenów i pozytywnie wpływa na bilans wodny. Korzystnym rozwiązaniem jest także stopniowanie intensywności zagospodarowania – w strefie brzegowej dopuszcza się usługi turystyki oraz tereny zieleni urządzonej z ograniczoną możliwością zabudowy a tereny zabudowy mieszkaniowej zlokalizowane są w oddaleniu od jeziora. Stwarza to warunki do zachowania najcenniejszych przyrodniczo obszarów znajdujących się w otoczeniu jeziora.

Ustalenia planu zawierają szereg nakazów i zakazów wynikających uwarunkowań przyrodniczych. Wykazują dużą dbałość o zachowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych.

4. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym aktem prawa miejscowego umożliwiającym kontrolowany i zrównoważony rozwój gminy i jej poszczególnych jednostek urbanistycznych. Plan miejscowy określa ramy przestrzennego zagospodarowania poszczególnych przeznaczeń terenów oraz dopuszczalne ustalenia na nich stając się instrumentem rozwoju przestrzennego, ale także gospodarczego i społecznego gminy.

Brak realizacji ustaleń projektu planu może przyczynić się do zakłócenia ładu przestrzennego oraz nasilenia się konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego. Zachowanie ładu przestrzennego, to jedno z najważniejszych zadań gminy prowadzące do podniesienia jakości życia. Brak realizacji ustaleń projektu planu może prowadzić do chaotycznego rozwoju przestrzennego istniejących jednostek urbanistycznych, bez odpowiedniej infrastruktury technicznej oraz układu komunikacyjnego. Prowadzić to może do pogorszenia jakości funkcjonowania środowiska (gruntowo – wodnego, powietrza, klimatu akustycznego).

W przypadku odstąpienia od realizacji niniejszego projektu MPZP obowiązywać będą dotychczasowe plany (*Uchwała nr L/365/2006 Rady Miejskiej w Barlinku z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu pomiędzy ulicami: Jeziorną, Gorzowską i brzegiem Jeziora Barlineckiego - tzw. "Starego Tartaku" miasta i gminy Barlinek*) oraz Uchwała nr L/820/2009 Rady Miejskiej w Barlinku z dnia 29 grudnia 2009 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu pomiędzy ulicami: Jeziorną, Gorzowską i brzegiem J. Barlineckiego - tzw. "Starego Tartaku" miasta i gminy Barlinek, o nazwie „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Barlinek - Stary Tartak 1”). Analizowany plan wprowadza nieznaczne korekty do obowiązujących planów.

5. Oddziaływanie transgraniczne

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405), z rozdziału 3, działu VI dotyczącego postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

X. STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje zagadnienia związane z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców, ochroną zasobów naturalnych, a także kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Analizuje stan funkcjonowania środowiska i jego poszczególnych elementów oraz określa potencjalne zmiany w przypadku braku realizacji ustaleń planu, zarówno w obszarze opracowania, jak i w obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem. Ponadto zawiera informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią związanych z ustaleniami planu miejscowego.

Obszar planu położony jest w południowo-zachodniej części miasta Barlinka. Obszar planu to jednostka urbanistyczna, określona w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Barlinek, o nazwie „Stary Tartak”, która bezpośrednio przylega od strony południowej i wschodniej oraz północno-wschodniej do północno-zachodniej strefy brzegowej Jeziora Barlineckiego. Strefa brzegowa jeziora stanowi jego granicę wschodnią i południową, granicę zachodnią i północno-zachodnią stanowią ulice: Gorzowska i Jeziorna.

Analiza ustaleń planu pod kątem wpływu na środowisko

Środowisko obszaru objętego planem można uznać za stosunkowo odporne na degradację i posiadające zdolności do regeneracji. Obszar planu charakteryzuje się zróżnicowanym stopniem zurbanizowania oraz skalą przekształceń antropogenicznych. W części północnej, wzdłuż ul. Gorzowskiej występuje zabudowa mieszkaniowa, głównie

jednorodzinna oraz obiekty usługowe, w tym usługi oświaty. Wyjątek stanowi park przy ul. Gorzowskiej istniejący w miejscu danego cmentarza ewangelickiego. W centralnej części obszaru planu znajduje się istniejący cmentarz komunalny oraz tereny przemysłowe dawnego tartaku. Są one jednak dość dobrze „wkomponowane” w istniejące zadrzewienia. Część południowa obszaru planu, położona na brzegach jeziora to tereny rolne, zadrzewione, w tym obszar dawnego cmentarza żydowskiego (tzw. Górka Żydowska) oraz tereny zieleni nieurządzonej związanej z brzegiem jeziora. Agrocenozy rolne na skutek długotrwałego użytkowania są środowiskiem odpornym na degradacje i stosunkowo łatwo się regenerują, zachowując wartości produkcyjne gleb wytworzonych na osadach piaszczystych, pyłowych czy gliniastych. Obszar planu jest w dużej części zadrzewiony, co wpływa na zwiększenie odporności środowiska. Przy stale malejącym stopniu emisji zanieczyszczeń istniejące kompleksy leśne nie są zagrożone degradacją.

Stan wód powierzchniowych i podziemnych na obszarze planu jest zadowalając, choć w przypadku całej jednolitej części wód powierzchniowych wskazano na zagrożenie dla jakości wody wynikające z prowadzonej gospodarki rolnej w całej zlewni, w tym poza granicami miasta. Na terenie gminy pozostaje nierozwiązany problem gospodarki wodno-ściekowej. Rosnącym problem są ścieki i wody opadowe pochodzące z zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjno - wypoczynkowej na brzegach jeziora.

Zanieczyszczenia pochodzenia komunikacyjnego (substancje ropopochodne, hałas, zanieczyszczenia powietrza) nie powodują dużych uciążliwości dla środowiska naturalnego. Sieć komunikacyjna jest słabo rozwinięta a niska ranga dróg wchodzących w jej skład, nie powoduje znaczących skutków negatywnych w postaci zwiększenia zanieczyszczenia powietrza i gleby w pobliżu dróg kołowych czy emisji hałasu.

Na obszarze opracowanie zlokalizowano obszary objęte ochroną prawną w myśl *Ustawy o ochronie przyrody*. Są to tereny parku krajobrazowego i obszary Natura 2000 (siedliskowy i ptasi). Szata roślinna na większości powierzchni obszaru planu nie ma cech roślinności naturalnej. W obrębie terenów przy brzegu jeziora obserwujemy zbiorowiska o cechach zbliżonych do naturalnych. W obrębie granic planu znajdują się kompleksy zadrzewień w obszarach dawnych cmentarzy gdzie zróżnicowanie przyrodnicze jest większe. Podobnie w przypadku świata zwierzęcego największe zróżnicowanie biologiczne występuje w otoczeniu jeziora oraz częściowo na terenach upraw rolnych. Z kolei w obrębie zabudowy zieleni i zwierzęta tworzą typowe zbiorowiska o cechach synantropijnych. Na terenach zabudowanych występuje zieleń wysoka, która stanowi o walorach krajobrazowych przestrzeni zurbanizowanej. Zadrzewienia przyuliczne posiadają także wysokie walory krajobrazowe i tworzą swoisty krajobraz kulturowy tego regionu.

Ustalenia planu nie dopuszczają inwestycji mogących zawsze znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia potencjalnie negatywne są dopuszczone jeśli przeprowadzona ocena oddziaływania wykazała brak negatywnego wpływu i oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięć, dla których odstąpiono od sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko. Na terenie dopuszcza się funkcje usługowe i mieszkaniowe, które będą w ograniczony sposób generować uciążliwości.

planu dopuszczają zaopatrzenie w ciepło z lokalnych źródeł ciepła, tradycyjnych i opartych na źródłach energii odnawialnej, przy czym zaleca się używanie urządzeń grzewczych o dużej sprawności energetycznej i niskoemisyjnych technologiach spalania.

Ustalenia planu wprowadzają nakaz odprowadzenia ścieków z obszaru objętego ustaleniami planu do kanalizacji sanitarnej. Również w przypadku wód opadowych i roztopowych nakazuje się ich odprowadzanie do sieci kanalizacji deszczowej oraz ich podczyszczanie przed odprowadzeniem do odbiornika. Ponadto dopuszcza się lokalizację zbiorników na nieczystości płynne, ale jedynie tymczasowo z bezwzględny nakazem ich

likwidacji w momencie wykonania kanalizacji sanitarnej. Zapisy te w sposób kompleksowy chronią jakość wód podziemnych i powierzchniowych na terenie planu i w jego pobliżu.

W ustaleniach planu w większości utrzymuje się istniejący schemat zagospodarowania. Zabudowa mieszkaniowa, głównie jednorodzinna, może się rozwijać w istniejącym pasie wzdłuż ul. Gorzowskiej. Utrzymuje się tereny usługowe oraz usługi oświaty. Również w przypadku terenów przyrodniczych utrzymuje się ich dotychczasową funkcję (tereny parkowe związane z dawnymi cmentarzami ewangelickim i żydowskim). Utrzymuje się także istniejący cmentarz komunalny i większość terenów upraw rolnych położonych w zachodniej części obszaru planu. Nowym zagospodarowaniem jest wykorzystanie istniejących terenów przemysłowych dawnego tartaku na funkcję usług turystyki. Usługi turystyki oprócz samych obiektów przemysłowych wykorzystują także towarzyszące tereny zieleni nieurządzonej dochodzącej do brzegów jeziora Barlineckiego. Dla terenów usług turystyki ustala się znaczne udziały powierzchni biologicznie czynnych na poziomie od 40 do 60 % co gwarantuje że obszary te w znacznej części pozostaną niezabudowane a ponadto istniejące obiekty budowlane zostaną zrewaloryzowane. Planowana zabudowa nie będzie zbyt intensywna. Poza tym w znacznym stopniu tereny przeznaczone pod zainwestowanie są już zagospodarowane. Postulaty ekofizjograficzne o dużym udziale zieleni na terenach mieszkaniowych i usługowych zostały spełnione. Na obszarach zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usług turystyki przeznacza się co najmniej od 20 do 60% powierzchni na powierzchnie biologicznie czynną. Należy mieć nadzieję, że będzie ona wykorzystana do zachowania lub nasadzeń zieleni wysokiej i zimozielonej lub wykorzystana do zachowania istniejących układów zieleni, zwłaszcza zieleni w przybrzeżnej strefie jeziora. Zagwarantowanie zgodnie z przepisami odrębnymi powierzchni biologicznie czynnej pozwoli zachować właściwe warunki retencji na terenach zurbanizowanych oraz właściwie kształtować układ urbanistyczny w obrębie zabudowy. Ponadto w obrębie planu wyznaczono obszar lasu, który zachowuje cenne obszary pod względem przyrodniczym i krajobrazowym oraz stanowi strefę ochronną. Planowane tereny zabudowy, zwłaszcza usług turystyki nie będą obejmować miejsc występowania chronionych gatunków roślin, które zlokalizowane są na terenach parkowych.

Układ komunikacji drogowej na obszarze planu stanowią drogi dojazdowe i wewnętrzne oraz obrzeżnie droga zbiorcza i lokalna (KD-Z i KD-L). Ponadto system ten uzupełniany przez ciągi pieszo – jezdne. Emisja komunikacyjna z terenów drogowych nie będzie zauważalna, ponadto ustalenia planu wprowadzają możliwości lokalizacji zieleni, pochłaniającej część zanieczyszczeń w okresie wegetacyjnym. Rozwój terenów zabudowy usługowo-mieszkaniowej spowoduje nieznaczny wzrost ruchu kołowego na tym obszarze i w jego rejonie jednak nie na tyle znaczący, aby dochodziło do przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń substancji w powietrzu.

Ustalenia planu w zakresie zasady ochrony środowiska i przyrody odnoszą się do prowadzenia zgodnej z przepisami odrębnymi i gminnymi gospodarki odpadami oraz stosowania proekologicznych źródeł energii, urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności i zakazu lokalizacji przedsięwzięć szczególnie uciążliwych dla środowiska. Ponadto ustala się obowiązek stosowania rozwiązań mających na celu minimalizację uciążliwości spowodowanych prowadzeniem działalności gospodarczej w celu ochrony powietrza atmosferycznego, gleb, wód gruntowych oraz klimatu akustycznego. Ustalenia chroniące atmosferę dopuszczają wykorzystanie proekologicznych źródeł energii. To czy takie proekologiczne czynniki grzewcze będą stosowane zależy np. od zachęt poza planistycznych, w tym ekonomicznych, ze strony władz gminy. Pośrednio zapisy ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko dotyczą udziału powierzchni biologicznie czynnej. Pozostałe działania w zakresie ochrony środowiska mają być realizowane głównie w oparciu o przepisy szczególne.

Zmiany o charakterze negatywnym mogą nastąpić na skutek niekontrolowanego odprowadzenia ścieków do wód powierzchniowych i emisji zanieczyszczeń do powietrza. Jednak ze względu na niską intensywność zabudowy i ograniczoną intensywność procesów urbanizacyjnych ilość zanieczyszczeń emitowanych do środowiska nie zwiększa się i nie powoduje zwiększenia zagrożenia dalszych negatywnych przemian w ekosystemie. Na obszarze planu nie zachodzą widoczne zmiany przyrodnicze czy urbanizacyjne. Potencjalnie są to tereny atrakcyjne do zabudowy gdyż znajdują się w pobliżu terenów atrakcyjnych turystycznie (Jezioro Barlineckie). Planowane zagospodarowanie dopuszcza rozwój zabudowy mieszkaniowej z usługami o stosunkowo niskiej intensywności i dużym udziale powierzchni biologicznie czynnych głównie wzdłuż ul. Gorzowskiej, poza najcenniejszymi z punktu widzenia przyrodniczego obszarami.

Prognoza zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń planu

Zgodnie z metodyką prognozy na obszarze objętym planem wyznaczono trzy grupy terenów o zróżnicowanym wpływie na środowisko przyrodnicze. Są to tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń planu będzie korzystny dla środowiska (A), tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń planu będzie nieznaczny dla środowiska (B), tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń planu będzie umiarkowanie negatywny dla środowiska (C).

Rozwiązania mające na celu zapobieganie, zmniejszanie lub kompensowanie negatywnych działań na środowisko oraz propozycje rozwiązań alternatywnych

Jednym z zagrożeń dla jakości środowiska na obszarze planu jest niekontrolowany rozwój terenów zurbanizowanych bez odpowiedniej infrastruktury technicznej kosztem terenów biologicznie czynnych oraz degradacja układów komunikacji powodująca wzrost zagrożenia dla jakości środowiska gruntowo – wodnego, klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego. Problemem jest także emisja niska z indywidualnych palenisk domowych, emisja komunikacyjna oraz rozwój jednostek urbanistycznych bez odpowiedniego zapewnienia infrastruktury kanalizacyjnej i zaopatrzenia w ciepło.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania realizacji planu na środowisko przedstawia się następujące wnioski i propozycje działań:

- w miarę możliwości terenowych obudowa zielenią wysoką (alejową) dróg dojazdowych i wewnętrznych, co poprawiłaby walory krajobrazowe obszaru, a w okresie wegetacyjnym przyczyniłaby się do redukcji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych powstających w obrębie dróg.
- realizacja sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej synchronicznie z rozwojem zabudowy usługowo-mieszkaniowej.
- dołożenie szczególnych działań w celu ograniczenia ingerencji w strefę przybrzeżną wyłącznie do niezbędnych dla turystyki obiektów i urządzeń.

Informacje o możliwym oddziaływaniu na obszary natura 2000 i obszary chronione

Obszar planu to tereny zurbanizowane mieszkaniowo – usługowe, w tym usługi oświaty (w części północnej wzdłuż ul. Gorzowskiej i Jeziornej) oraz tereny gruntów ornych, tereny leśne, cmentarne i zieleni parkowej. Zadrzewienia występują także wzdłuż niektórych dróg oraz na terenach zabudowanych. Na terenach rolnych występują agrocenozy, które są dość ubogie w gatunki roślin i zwierząt. Agrocenozy charakteryzują się z reguły znacznym uproszczeniem pod względem składu gatunkowego w porównaniu z biocenozą naturalną oraz osłabionymi możliwościami samoregulacji, z czego wynika podatność na choroby i inwazje szkodników. Tereny leśne nie mają powiązania z kompleksami leśnymi np. po południowej stronie Jeziora Barlineckiego, dlatego ich wartość przyrodnicza jest niższa niż zwartych kompleksów leśnych. Lasy podobnie jak pola uprawne mogą być bazą żywieniową lub

odpoczynkowa dla różnych gatunków zwierząt w tym ptaków i nietoperzy. Najcenniejsze pod względem florystycznym są tereny pocmentarne gdzie zidentyfikowano chronione gatunki roślin. Z kolei brzegi jeziora Barlineckiego wchodzi w skład obszarów Natura 2000.

Obszary planu zarówno w odniesieniu do charakterystycznych dla obszarów Natura 2000 siedlisk przyrodniczych jak i chronionych gatunków zwierząt nie są miejscem ich występowania. Użytkowanie terenu na obszarze planu, wyraźnie dwudzielne – strefa zurbanizowana na północy oraz strefa przyrodnicza – na południu oznacza, że potencjalnie siedliska o większej wartości przyrodniczej znajdują się w strefie przybrzeżnej jeziora. Zgodnie z waloryzacją przyrodniczą gminy Barlinek obszar jeziora zaliczono do siedliska 3150 „*Starorzeczca i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami Nympheion, Potamion*”. W ustaleniach planu tereny w sąsiedztwie jeziora zachowano w większości w funkcji przyrodniczej (tereny leśne, zieleń parkowa, tereny rolne, tereny cmentarza). Jedynie w rejonie dawnych terenów tartaku dopuszczono zabudowę związaną z usługami turystyki. Jednak w przypadku tych terenów ograniczono możliwość zabudowy ustalając wysokie udziały powierzchni biologicznie czynnej. Poza tym są to tereny znajdujące się poza obszarami wchodzącymi w skład Natura 2000. Planowane zagospodarowanie w postaci zabudowy mieszkaniowej i usługowej nie będzie wywierać znacząco negatywnego wpływu na te obszary, zarówno bezpośredniego jak i pośredniego. Zabudowa, częściowo już istniejąca, lokalizowana będzie w sąsiedztwie terenów zurbanizowanych na terenach upraw rolnych i nie będzie ingerować w tereny siedliskowe. W przypadku usług turystyki wykorzystane będą tereny przemysłowe. Najcenniejsze siedliska roślinne znajdujące się na terenach pocmentarnych zostaną zachowane w ramach terenów zieleni parkowej. Brzegi jeziora w większości zostaną zachowane w dotychczasowym, przyrodniczym użytkowaniu, co przyczyni się do zachowania potencjalnych siedlisk roślinnych i zwierzęcych. Ekstensywne wykorzystanie brzegów jeziora Barlineckiego jest korzystne z punktu widzenia ochrony przyrody. Powierzchnia potencjalnie przekształcona pod zabudowę będzie stosunkowo niewielka i nie powinna wpływać na zauważalne ograniczenie miejsc występowania roślin czy zwierząt, w tym ptaków. Planowane zagospodarowanie nie powinno mieć wpływu na integralność sieci Natura 2000 i samego obszaru. Ewentualne uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń do atmosfery, pyleniem czy emisją hałasu nie będą miały wpływu na chronione siedliska przyrodnicze. W planie zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 „Puszcza Barlinecka” nie znalazły się zalecenia dotyczące ochrony siedliskowej na obszarze planu.

Projekt Planu stwarza warunki do ograniczenia lub eliminacji części z negatywnych skutków planowanych zmian. Ich realizacja i ostateczny wpływ na środowisko przyrodnicze powinny być regulowane na etapie konkretnych decyzji administracyjnych wydawanych w oparciu o ten dokument z zastosowaniem regulacji wynikających z przepisów dotyczących ochrony przyrody i środowiska.

Planowane zagospodarowanie nie będzie oddziaływać znacząco negatywnie na obszary chronione. Ustalenia planu zawierają zapisy ograniczających negatywne oddziaływanie planowanego zagospodarowania na środowisko oraz w sposób prawidłowy regulują elementy wyposażenia w infrastrukturę techniczną.